ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1933, ΥΠΕΡΑΝΩ ΟΛΩΝ Η:

Παπαροῦνα

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 10. — Ἰδιοκτήτης—Διευθυντής: ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ). — Ἀθῆναι, 22 Ἀπριλίου 1933. — ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 2.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

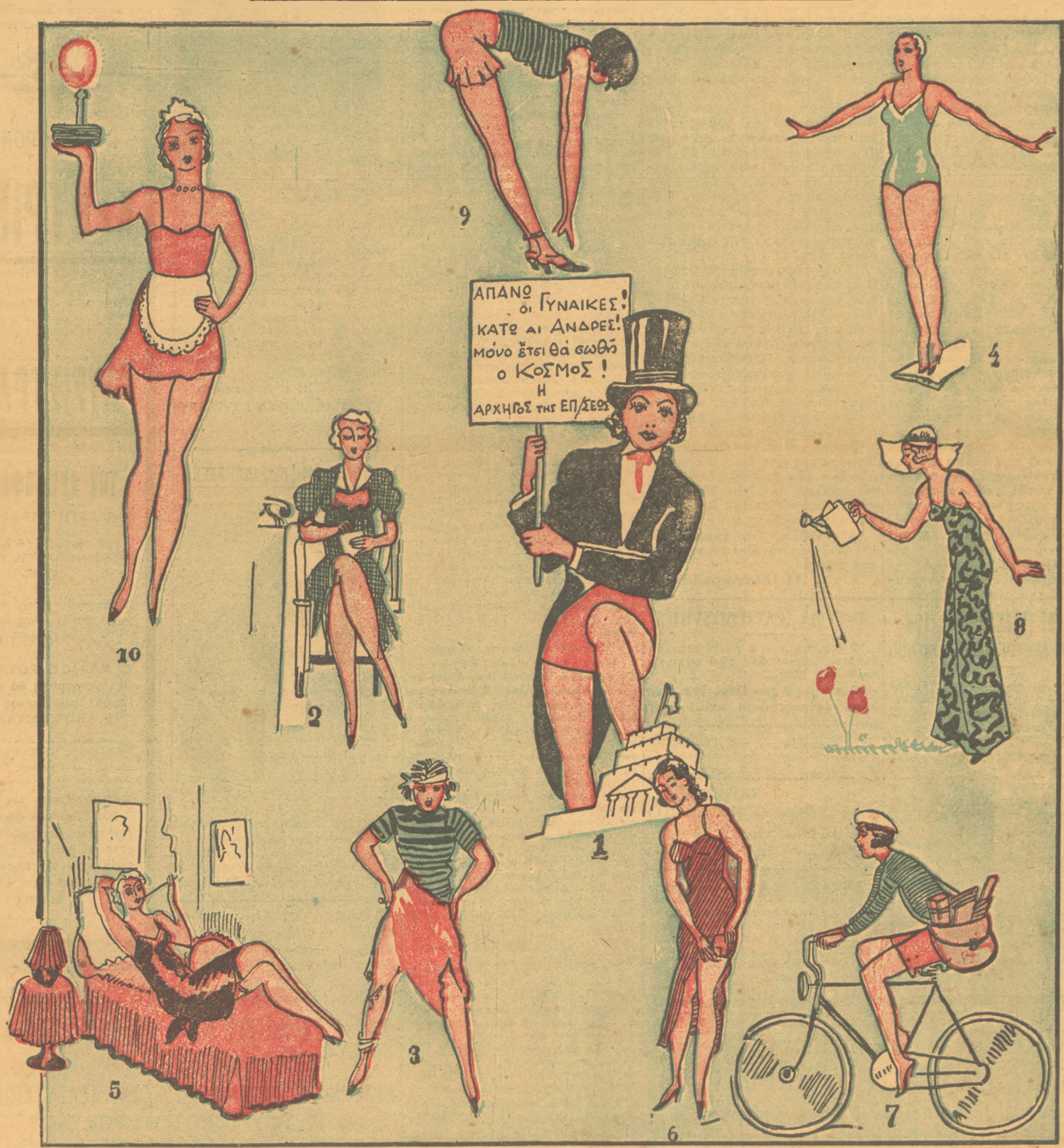

Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ. — 1. Ἡ ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως. — 2. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. — 3. Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. — 4. Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν. — 5. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. — 6. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. — 7. Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας καὶ Τ.Τ.Τ. — 8. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας. 9 Ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας. — 10. Δήμαρχος Ἀθηναίων.

Η "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ-ΝΟΡ)

Ἀρχισυντάκτης: ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ (Κόκορας)

Ἐπὶ τῆς ὕλης. ΛΥΝΤΙΑ ΝΙΚΟΛΣ

Γραφεῖα: ΚΟΡΑΗ 4

ΜΑΣ ΕΠΗΡΑΝ ΜΥΡΟΥΔΙΑ Κ'ΟΙ ΞΕΝΟΙ

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΤΙΜΗ ΣΤΗΝ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,,

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ *«TRAVASO DELLE IDEE»*

Ἡ «Παπαροῦνα» αἰσθάνεται δικαίαν ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν σπανίως προσγενομένην εἰς ἑλληνικὸν σατυρικὸν περιοδικὸν τιμήν, τὴν ὁποίαν μᾶς περιποιεῖ τὸ ἑβδομαδιαῖον σατυρικὸν περιοδικὸν τῆς Ρώμης «*Il Travaso delle Idee*», (ἔκδοσις τῆς Ρωμαϊκῆς «Γριμπούνας»), ἀναδημοσιεῦον τακτικὰ ἐπὶ σειρὰν τεσσάρων ἤδη φύλλων διάφορα ἐπιτυχῆ σκίτσα ποὺ ἐδημοσιεύσαμεν εἰς παρελθόντα φύλλα τῆς «Παπαρούνας». Οὕτω, ἡ ἀρίστη συνάδελφος, ποὺ ἀποτελεῖ πρότυπον εὐρωπαϊκοῦ σατυρικοῦ περιοδικοῦ, ἀνεδημοσίευσεν εἰς τὸ φύλλον της τῆς 26ης Μαρτίου ἐ. ἔ. εἰς τὴν σελίδα τοῦ «Ξένου χιοῦμορ» τὸ εἰς τὸ 4ον φύλλον τῆς «Παπαρούνας» δημοσιευθὲν γελοιογραφικὸν σκίτσο τοῦ κ. Σταμ. Πολενάκη, μὲ τὴν λεζάνταν «Ὁ σωφὲρ βγαίνει περίπατο μὲ τὴ γυναῖκα καὶ τὸ παιδί του». Ἐπίσης εἰς τὸ φύλλον της τῆς 2ας Ἀπριλίου ἡ ρωμαϊκὴ συνάδελφος ἀνεδημοσίευσε τὸ εἰς τὸ 5ον φύλλον τῆς «Παπαρούνας» δημοσιευθὲν σκίτσο τοῦ κ. Πολενάκη, τὸ παριστῶν τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν εἰς τὸν Παράδεισον, μὲ τὸν τίτλον «Ἄχ, αὐτοὶ οἱ ἄντρες!»

Εἰς τὸ φύλλον της τῆς 9ης Ἀπριλίου ἀνεδημοσίευσε τὸ σκίτσο τοῦ κ. Δομ. Βαρδακώστα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὅταν οἱ γυναῖκες γίνουν δικαστῆνες», δημοσιευθὲν ἐπίσης εἰς τὸ 5ον φύλλον μας, εἰς δὲ τὸ φύλλον τῆς 16ης Ἀπριλίου ἀνεδημοσίευσε δύο σκίτσα τῆς «Παπαρούνας», τὸ σκίτσο τοῦ ἑξωφύλλου τοῦ ἑβδόμου φύλλου μας ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἱ μεγάλαι μας ἐφευρέσεις», τὸ παριστῶν τὸ Μεγάφωνον τῆς Βουλῆς, ὡς καὶ τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰς τὴν ἔκθεσιν ζωγραφικῆς» τοῦ ἰδίου φύλλου. Καὶ τὰ δύο εἶνε σκίτσα τοῦ τακτικοῦ σκιτσογράφου μας κ. Πυθαγόρα Νάγου. Ἡ ἐκλεκτὴ συνάδελφος ἀνεδημοσίευσε τὰ σκίτσα μας μὲ τὶς πρωτότυπες ἑλληνικὲς λεζάντες των καὶ ἐν μεταφράσει, εἰς τὴν ἰταλικήν, μὲ τιμητικὴν μνείαν τῆς προελεύσεώς των.

Τοῦ τόσον κολακευτικοῦ διὰ τὴν «Παπαρούναν» καὶ τὸν ἑλληνικὸν τύπον γεγονότος μόλις προχθὲς ἐλάβομεν γνῶσιν, χάρις εἰς τὸν φίλτατον ἀνταποκριτὴν τῆς «Γριμπούνας» κ. Τζούλιο Χαΐμ ὁ ὁποῖος προσεκόμισεν εἰς τὰ γραφεῖα μας τὰ ἄνω ἀναφερόμενα φύλλα τοῦ Ἰταλικοῦ σατυρικοῦ. Ἡ «Παπαροῦνα» εὐχαριστεῖ τὴν συνάδελφον διὰ τὴν τιμὴν καὶ ὑπόσχεται ὅτι δὲν θὰ φανῇ ἀναξία τῆς τιμῆς αὐτῆς εἰς τὸ μέλλον καὶ δὲν θὰ δώσῃ εἰς τὴν συνάδελφον ἀφορμὴν νὰ μετανοιώσῃ!

Τὴν ἰδίαν ὑπόσχεσιν δίνει καὶ εἰς τὸ ἀναγνωστικόν της κοινόν.

Ἡ «Παπαροῦνα»

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

LES SEPARES DES LECTEURS

Κατακλυσμοὶ ἐπιστολῶν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Παπαρούνας». Ὅλοι οἱ ἀναγνῶσται τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ (λέγεται μοναδικόν, διότι κυκλοφορεῖ εἰς ἓν ἀντίτυπον κάθε φοράν) θεωροῦν ἐπιβεβλημένον καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν ἱερὰν νὰ ἀλληλογραφήσουν διὰ τῶν στηλῶν τῆς «Παπαρούνας» ὄχι τόσον διότι ἔχουν νὰ εἰποῦν μεταξύ των ὡραῖα καὶ ἐνδιαφέροντα πράγματα, ὅσον διότι θέλουν νὰ ἐνισχύσουν τὸν σθεναρὸν καὶ κοινωφελῆ ἀγῶνα, ποὺ ἀνέλαβε ἡ «Παπαρούνα» διὰ τὴν διάδοσίν της καὶ τὸν πλουτισμὸν τῶν ἐκδοτῶν της, μὲ τὸ σχετικὸν «εἰκοσαράκι» ποὺ εἰσπράττεται γιὰ κάθε ἐπιστολὴν ποὺ δημοσιεύεται εἰς τὴν στήλην αὐτήν. Ἤδη ἔχουν κατατεθῆ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς «Παπαρούνας» περὶ τὰ Δεκαπέντε εἰκοσαράκια, ἂν δὲ δὲν ἀρχίσῃ ἰσχύον ἐν προκειμένῳ τὸ σύστημα τῆς «τσέτουλας», ταχέως ὁ ἀριθμὸς τῶν «εἰκοσαρακίων» θὰ ὑπερβῇ τὸν ἀριθμὸν ὁ ὁποῖος τίθεται εἰς ὡρισμένες πόρτες πρὸς καθοδήγησιν τῶν διαστικῶν ἐπισκεπτῶν ποὺ ἐπείγονται νὰ ἀποθέσουν μέρο τι τοῦ βάρους τῶν τὸ ὁποῖον προέρχεται ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τροφῶν διὰ τοῦ στόματος κατὰ κανονικὰ ἢ ἀκανόνιστα διαστήματα, ἤτοι τὸν ἀριθμὸν 000.

Αὐτὰ εἴχαμε νὰ ποῦμε καὶ σήμερα, ἐν προλόγῳ, προτοῦ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἑβδομαδιαίαν διάταξιν.

Σημείωσις.— Ἐπαναλαμβάνομεν τὴν σύστασιν, ποὺ ἐκάμαμεν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας. Ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀναγνῶστες καὶ τὶς ἀναγνώστριες, ἐπιθυμοῦν νὰ ἀλληλογραφοῦν ἀπὸ τὴ στήλη αὐτή, παρακαλοῦνται νὰ χρησιμοποιοῦν ψευδώνυμα. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ρεζιλεύωνται μὲ τὰ πραγματικά τους ὀνόματα.

Ἀπολωλὸς γιδοπρόβατον, Καρβασαρᾶν. Τρομάρα νὰ σόρθι, χαμένι, ποὺ θὲς καὶ καλὰ κὲ σόνι νὰ πάρῃς τὸ βραβίο τῆς Ἀκαδημίας γιατὶ μπορεῖς κὲ διαβάζῃς τὰ χρονογραφήματα τοῦ Φουρτούνιο ἐπὶ τριανταπέντε χρόνια. χορὶς νὰ κάνις ποτὲς ἐμετό. Μάθε, μορὶ σκρόφα, ὅτη ἶνε κι ἄλλες μὲ μεγαλύτερι ἀντοχί. Ξέρο ἐγὼ ἕνα πρόσοπο—βιομα καὶ μὴ χορηὸ—ποὺ μπορεῖ νὰ δηαβάσι ἑφτὰ χρονογραφήματα τοῦ Φουρτούνιο στὶν καθ:σά του κὲ νὰ κάνι νὰ φάϊ ἴστερα ἕνα μίνα. Κι' ξέρις πὸ εἶνε αὐτὸ τὸ πρόσωπο ; Ὁ ἴδιος ὁ Φουρτούνος, ναί, κερά μου. Τὸ ξέρο ἀπὸ ἄνθροπο.

Μουδιασμένη σαρανταποδαροῦσα

Ποθολαχταροπλάνταχτη Τραβιάτα, Βόλον.—Βρὲ, ἄ στὸ δέμονα κὲ ἀνκὸρ πλὺ λοὰν, διεῖγ σουρλουλοῦ, μὰ τὸ ναί, ναί! Βρὲ, ἐπαδί, βρίκες ἐσὶ ἕνα Βολιώτη κὲ βολέφτηκες, γιατὶ σοῦ ἴρθανε ὅλα βολικὰ κὲ τονὲ παντρέφτικες, θάρεψες πὸς ἔδεσες τὸ γαϊδαρό σου ; Μωρὶ, ἐδῶ εἶνε ἄλλες κὰν καὶ κὰν, μὲ τὰ γαλικὰ μὲ τὸ πάνο τους καὶ μὲ τὴ νικοκυριά τους κὲ κάνι κρὰ τὸ μάτι τους γιὰ νὰ δοῦνε στεφάνι ! Δὲν τὸ λέο γιὰ ἐλόγου μου, μὰ μὲ ξέρι οὔλη ἡ Περιττεύουσα, ἀπὸ Κοκκινιὰ μέχρι Ποδονίφτη ἀπούξο κ' ἀνακατωτὰ. Μὰ τὸν Ἀντρέα τὸ Βολιότη ἐγὼ θὰ στονὲ πάρω κιὰς τὸν ἔχις δεμένονε μὲ μάγια καὶ μὲ βοτάνια, παλιοφακίρισα, χαρτρορυχτοῦ, ναί. Μὰ τὶ κάθομε καὶ κοβεντιάζο μαζί σου κὲ λερόνο τὸ χαρτί. Ἄ στὸ δέμονα ἀκόμα μιὰ φορὰ, παλιοχτηνάρα. Οὐρῖστέ μας !

ΜΠΕΜΠΗ ΝΤΑΝΙΕΛΑΣ

Μαραγγιασμένη σαπιομπανάνα, Λαμίαν.—Ἀμ δὲ θὰ μοῦ γλυτώσῃ ! Θὰ τσῆ δῆς τσὴ πομπές σου στὴν «Παπαρούνα» κὲ θάνε καὶ μέρα μεσημέρι, Σάββατο, 22 τοῦ Ἀπρίλη, παραμονὴ τοῦ Ἅη Γιοργιοῦ, μέρα ποὺ ξιμερόνει, μεγάλ' ἡ χάρι του κὲ κολάστηκα, Παναϊτσα μου, σιχόρα με μ' ἀφτὶ τὴ βρόμα, κακοχρόνο κὲ μάβρονε, νέ ! Μορὴ Μαραγγιασμένη Σαπομπανάνα—φένεσε τὶ βρόμα ἶσε ἀπ' τὸ ψεβδόνιιο ποὺ διάλεξες, εἶσε εἰς θέσιν ἐσί, βρὲ, νὰ μοῦ ξελογιάσης ἐμένα τὸ Ζὰν Γκαρὰ, τὸν ἀδρεφὸ τοῦ Ἀνρὶ Μυρὰ, ποὺ γιὰ τὸ χατίρι μου ἀπαράτισε τὴ Μαρίτσα τὴ Μπουτζαλιὰ μὲ τὰ μάτσα τσὴ μπαγκανότε κὲ μ' ἔκανε γιαβοικλοῦ του; Μὰ ἄς ἶνε. Θὰ σὲ κανονήσω γὼ, κακομίρα κὲ θὰ μοῦ τὸ πλερόσις τὶς μετριτῖς. Ἀφτὰ γιὰ σίμερα κὲ εἰσὲ ἄλλα μὲ ἡγία..

Σμπαραλιασμένο παρτσακλὸ

ΠΡΟΣΟΧΗ ! ΜΠΑΜ ΚΑΙ ΚΑΤΩ !

Ὅσοι πάσχετε ἀπὸ ἀϋπνίαν καὶ

δὲν ἠμπορεῖτε νὰ κοιμηθῆτε, εὐθὺς ἅμα τῇ ἀναγνώσει τῶν σοβαρῶν δηλώσεων τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας, διαβάζετε «Παπαρούναν». Ἰδοὺ τί μᾶς γράφει τακτικὴ ἀναγνώστρια: «Ἔπασχον ἀπὸ ἀϋπνίαν. Εἶχα προμηθευθῆ ὅλας τὰς ποιητικὰς συλλογὰς ποὺ ἐξεδόθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν ἑκατονταετίαν. Ἀδύνατον νὰ κλείσω μάτι, ὁπότε ἕνας φίλος μου μοῦ ἐπρομήθευσε τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα ἐννέα (10 μὲ τὸ σημερινὸν) φύλλα τῆς «Παπαρούνας». Ἀμέσως ἐκοιμηθήκαμε μαζί.

Ἡ εὐγνωμονοῦσα

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Καμάρι Κορινθίας.

ΑΤΘΙΔΕΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΤΙΣΣΕΣ !

Μεταχειρίζεσθε τὸ τριχοτονωτικὸν Βασίλισσα τῶν Ἀμαζόνων». Ἐνισχύει τὴν τριχοφυΐαν καὶ καθιστᾷ τὸ φιλὶ περισσότερον γαργαλιστικὸν διὰ τοὺς ἐξυρισμένους νέους τῆς ἐποχῆς.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ τῆς γαλλικῆς, ἔχουσα καὶ ὀλίγας γνώσεις γαλλικῆς ζητεῖ νὰ ἐκμάθῃ τὴν γαλλικὴν μετὰ διδασκάλου.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ:	Ἐτησία	Δρχ.	100.—
	Ἑξάμ.	»	60.—
Ἐξωτερικοῦ:	Ἐτησία	Δολ.	3.—
	Ἑξάμ,	»	2.—

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ κ. Ν. Νικολαΐδης (Πὼλ Νὸρ) δὲν συνεργάζεται εἰς τὴν «Βραδυνὴν» ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου.

ΘΕΑΤΡΟΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 23 Ἀπριλίου, ἀκριβῶς καὶ στὸν ποῦντο.

"ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ,,

ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΔΙΑΛΕΧΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

μὲ τὸν ΡΟΤΖΑΪΡΟΝ.

Ἐπωφεληθῆτε τῆς παραστάσεως.

Δέστε τον αὐτὴ τὴ φορά, γιατὶ θὰ θυμώσῃ καὶ δὲ θὰ τὸν ξαναδῆτε.

Ὁ ΜΑΡΙΟΣ ΡΟΤΖΑΪΡΟΝ ὡς Λυσιστράτη θὰ παίξῃ τὸ ἔργον μιμούμενος τὴν κ. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ.

Μπαλέττα, μουσική, ἀρχαῖοι χοροί.

Ὑποστηρίξατε τὸν ΡΟΤΖΑΪΡΟΝ. Γιὰ μιὰ φορὰ ἀξίζει τὸν κόπο. Δοκιμάστε. Τί ἔχετε νὰ χάσετε ; Αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν ἐπαναλαμβάνονται. Μιὰ φορὰ κανεὶς παθαίνει!

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΕΛΕΚΑΚΙΟΠΛΗΚΤΩΝ

(ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΟΙ ΚΑΙ ΙΕΡΩΜΕΝΟΙ)

Καλοῦνται τὰ μέλη εἰς γενικὴν συνεδρίασιν διὰ νὰ ληφθοῦν σχετικαὶ ἀποφάσεις διὰ τὴν διοργάνωσιν παλλαϊκοῦ συλλαλητηρίου ἐντόνου διαμαρτυρίας τῶν ὤτων μας κατὰ τοῦ γνωστοῦ λαοφιλοῦς ἄσματος : «Τὸ γελεκάκι τοὺ φορεῖς...»

Θέματα πρὸς συζήτησιν:

1) Διὰ περιστρόφου ἢ μαχαίρας θὰ φονεύωνται ὅσοι ἄδουν τὸ «Γελεκάκι»;

2) Ὅταν εἷς ἐκ τῶν συζύγων τραγουδᾷ τὸ γελεκάκι, τοῦτο ἀποτελεῖ λόγον διαζυγίου;

3) Κήρυξις γενικοῦ μποϋκοτάζ κατὰ τῶν γελεκακίων. Οὐδὲν μέλος τοῦ συλλόγου μας θὰ κυκλοφορῇ εἰς τὰς ὁδοὺς μὲ γελεκάκι.

4) Μεσολάβησις παρὰ τῇ διευθύνσει τοῦ Δρομοκαϊτείου, ὅπως τὸ γελεκάκι εἰσαχθῇ εἰς τὸ θεραπευτήριον εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ...ζουρλομανδύα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἀπριλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος

ΦΟΔΡΑΣ ΜΕΤΑΞΩΤΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

ΓΕΛΕΚΗΣ ΡΑΜΜΕΝΟΣ

ΠΝΕΥΜΑ ..ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗΣ

Ὁ ζητιάνος.—Μιὰ μικρὴ βοήθεια, κύριε! Δὲν ἔχω φάει τίποτα ἀπὸ χθές....

Ὁ κύριος.— Πάρε ἕνα ταλληρο. ἀγόρασε ψωμὶ καί....πιέτο!

ΑΠΩΛΕΣΘΗ ὑπὸ συνταξιούχου δημοδιδασκάλου ὀδοντοστοιχία εἰς ὑπόγειον παράδεισον παρὰ τὴν Ὁμόνοιαν. Ἡ εὑροῦσα παρακαλεῖται νὰ τὴν κρατήσῃ ἐπί τινα χρόνον διὰ νὰ τὴν μάθῃ νὰ μασσᾷ, κατόπιν δὲ νὰ τὴν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΜΗΝΑ

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ "ΠΕΡΟΚΕ,,

ΓΚΙΟΥΖΕΠΠΕ—ΜΑΥΡΕΑΣ-ΣΥΛΒΑΣ-ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ (ΠΩΛ ΝΟΡ)

"ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,,

ΜΟΥΣΙΚΗ : ΜΙΜΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ

ΤΑ "ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΚΟΚΟΡΑ,,

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

ΣΑΤΥΡΙΚΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΕΤΩΝ

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ Β. ΡΟΥΤΣΟΥ

(ΚΟΚΟΡΑ)

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ι. Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ

Τιμᾶται διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δραχμὰς 25 ἐκτὸς τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν

Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν δολλάριον 1 μαζὺ μὲ τὰ ταχυδρομικά.

Γράφατε: Γραφεῖα «Παπαρούνας»

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΚΑΙ ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΠΟΙΟΝ ΚΡΟΤΟΝ

Ἡ ἄνοιξή μας ἔφτασε μὲ ἄνθη στολισμένη
—τῶν ὄμορφων ἐπιστροφῶν αἰώνια ἱστορία—
κι' ἡ παπαροῦνα ἡ κόκκινη (καὶ ὄχι ἡ τυπωμένη)
ἔχει καὶ πάλι στοὺς ἀγροὺς γερὴ κυκλοφορία.
Σὰν ἕνας κόκκινος στρατὸς πολιορκεῖ τὴν πόλη,
γεμίζει μ' εἰδυλλιακὲς πληγὲς κι' αἱματοστάλες,
τὴν ἐξοχή μας ὅλη,
στὸ πανηγῦρι τοῦ ματιοῦ δίνει γιορτὲς μεγάλες.
Ἄμποτε ἡ «Παπαροῦνα» μας νὰ γνώριζε μακάρι
κι' αὐτὴ μιὰ τέτοια χάρη,
ὅπου νὰ γύριζες παντοῦ τὰ φύλλα της νὰ βλέπης
(καὶ ἔτσι θὰ λυνότανε τὸ ζήτημα τῆς τσέπης).

Μὰ ἂς εἶνε! Τόνο λυρικὸ ἐπήραμεν ἀκαίρως
καὶ μᾶς παρέσυρε σ' αὐτὸν κυκλοφορίας ἔρως.
Οἱ παπαροῦνες οἱ φαιδρὲς στὴν ἐξοχὴ ποὺ εἶδα
μὲ γέμισαν μ' ἐλπίδα
πὼς κάποτε τὸ φύλλο μας στὴ γῆ θὰ κυριαρχήση
στοὺς φίλους, μὰ καὶ στοὺς ἐχθροὺς τὴν εὐθυμία θὰ χύση.
Ὡστόσο ἂς ξαναπάρουμε τὸν τόνο τὸ συνήθη
νὰ μᾶς ἀναγνωρίσουνε τῶν φίλων μας τὰ πλήθη.
Μὲ εἰρήνη, εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ, ἐπέρασε ἡ Λαμπρή,
ποὺ ἄλλοι μ' ἀρνὶ τὴ γιόρτασαν καὶ ἄλλοι μὲ σκουμπρί.
ἐσκάσανε εἰρηνικὰ καμπόσα βαρελότα,
ὅπως γινόταν πρῶτα,
στοὺς παλαιοὺς καλοὺς καιροὺς,
τοὺς «ὀπωσοῦν» αἱματηροὺς
ὅταν — δὲν εἶνε ψέμμα
οἱ Ἕλληνες ἐβάφανε τ' αὐγά τους μὲ τὸ αἷμα.
Ἐκεῖ, εἰς τὸν Ἀσπρόπυργον τῆς παλαιᾶς Φυλῆς,
κροτίδας κατεσκεύαζον καμπόσοι ἀφελεῖς
κι' ἥρωες παρασταίνοντας γενναίους καὶ ἀήττητους
εἰς τὸν ἀέρα ἐτίναζαν τὰ φτωχικὸ τὸ σπίτι τους.
Μὰ κι' ἄλλο αἷμα γύθηκε τὸ Πάσχα αὐτὸ τὸ ἅγιον,
κάποιος φαντάρος ἔκανε τὴν ἀδελφή του σφάγιον.
Νὰ τὴν ζητήση ἐκίνησε τὴ νέα στοὺς στρατῶνας,
ἐκεῖ ποὺ μ' ἀξιωματικοὺς γλεντοῦσε κατὰ μόνας.
Ἐκεῖνοι τὸν ἐβρίσανε, ἐκεῖνος ἐξεμάνη
(τὸ πρᾶγμα ἦταν φυσικὸ, ἀφοῦ ἦταν ἀπ' τὴ Μάνη)
καὶ ἔκαν' ὅ,τι ἡ «τιμὴ τοῦ ἀδελφοῦ» προστάζει,
ἀφοῦ ὅποιος εἶνε ἀδελφὸς κι' ἔχει μαχαῖρι, σφάζει.

Ἄλλη πληγὴ μᾶς εὕρηκε μὲ τὶς ἐξαφανίσεις.
Ἐσημειώθη, καθὼς λὲν, ἐξαφανίσεων κῦμα
καὶ κάθε μέρα ἔχουμε καινούριες συγκινήσεις,
μιὰ καὶ τὸν κόσμο κυβερνᾷ ὁ ἔρως καὶ τὸ χρῆμα.
Αὐτὰ τὰ δυὸ δημιουργοῦν ὑπὸ ὡρισμένους ὅρους
τοὺς ἐραστὰς, τοὺς ζιγολὸ καὶ τοὺς σωματεμπόρους.

Ἔρως ἂν εἶν' ὁ ἀσπασμὸς πρὸς τᾶστρα τῶν ἀγγέλων
καὶ ἂν ἑνώνει διὰ παντὸς δύο ἀνόμοιες σάρκες
ἂν ἔρως εἶνε ἥλιος στὴ στήθη ἀνατέλλων,
μὰ ἔχει σχέσεις τρυφερὲς μὲ ὄβολα καὶ μάρκες.

Ὁ Ἔρωτας ποὺ ἦτανε παιδὶ γλυκὸ τῷ ὄντι
μεγάλωσε καὶ σὲ τρανὸ ἐξειλίχθη βαγαπόντη.
Κι' ἐνῷ ἦταν πρῶτα ποίημα ἁπλῶς κι' ὁμοιοκαταληξία
ἐμπῆκε στὸ ἐμπόριο καὶ πῆρε ἄλλη ἀξία.
Τὰ θύματά του ἄλλοτε ἦσαν λουλούδια εὐώδη
κι' ὑπάρξεις τρυφερώτατες,
πλάσματ' ἁβρὰ κι' ἀπόκοσμα κι' ἁγνὰ, μυστηριώδη,
μὰ τώρα ἂν θέλης ρώτα τες
τί γιὰ τὸν ἔρωτα φρονοῦν· πέρνουνε στάση ἀμύνης
μὲ δυσπιστία σὲ κυττοῦν
καὶ μὲ εἰρωνία σὲ ρωτοῦν:
Μὲ ἀγαπᾶς, ἀγάπη μου; Ὡραῖα! Πόσα δίνεις;

Πάντως ὑπάρχουν ἔρωτες ἄγνοι στὴν ἐποχή μας,
ὁποὺ μὲ τρυφερότητα γεμίζουν τὴν ψυχή μας.
Τὸν κόσμο δὲν ἀποτελοῦν μονάχα... γεωμέτρες.
Ἀκόμα βρίσκονται καρδιὲς κάτω ἀπὸ τὶς πέτρες
ὡραῖες κι' ἄγνες Τιτῖκες
καὶ Μάριοι ποὺ δὲν τρέχουνε ξοπίσω ἀπὸ τὶς προῖκες.
Ὅμως αὐτοὶ ποὺ τοῦ ἀγνοῦ ἔρωτος πλήττει βέλος,
κακὸ συνήθως ἔχουνε στὴν ἐποχή μας τέλος
ἢ ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη πέφτουν καὶ πᾶν χαμένοι,
ἢ πέρνονται καὶ σίγουρα βγαίνουν μετανοιωμένοι
καὶ τοῦ μεγάλου ἔρωτα ἡ τρισωραία νίκη
ἀμφίβολη καθίσταται ὅταν τὸ πρῶτο νοῖκι
δὲν πληρωθῇ γιὰ τὴ χρυσῆ ἐρωτικὴ φωλιά.

Τὰ πλούτη, φεῦ, δὲν ὠφελοῦν σὰν εἶνε σὲ φιλιά.

Μὰ κι' ἄλλο εἶδος ἔρωτος τὶς στῆλες ἀπησχόλησε
τοῦ τύπου τοῦ ἡμερήσιου τὶς τελευταῖες μέρες
μὲ δύσοσμα κοινωνικὰ λουλούδια τὶς ἐστόλισε
καὶ τὰ παιδιά τους κλάψανε πατέρες καὶ μητέρες!
Στὸ Φάληρο ἀνακάλυψαν κάποια ὡραία βίλλα
ποὺ μέσα κεῖ γινότανε τοῦ Μάμαλη ἡ νίλα.
Ἐφοπλιστὲς μ' ἀλλόκοτα καὶ...προηγμένα γοῦστα,
ποὺ στὶς καρδιές τους τώρα πειὰ δὲν ἐμιλοῦσ' ἡ φοῦστα,
δίναν τὶς προτιμήσεις τους στὸ ἀνδρικὸ τὸ κάλλος—
ἐντεῦθεν μέγας σάλος
ἠγέρθη ὅπως πάντοτε συμβαίνει μὲ τὰ τέτοια
καὶ μ' ὅλα τὰ παρόμοια κάζα καὶ μαραφέτια.
Τῆς σπείρας ὁ ἡγούμενος πρὸ τοῦ ἀστυνόμου ἤχθη
καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάκρισιν ἀμέσως ἀπεδείχθη
πὼς ξεμυαλίζαν τὰ παιδιὰ μὲ ἀμάξια καὶ μὲ κόττερα

καὶ μ' ἄλλα μέσα ἀνώτερα.
Γλέντια πολλὰ ἐγίνοντο κι' «ὀργιώδικα» ξενύχτια
κι' ὅλο καὶ νέα θύματα ἐπέφτανε στὰ δίχτυα
καὶ ἀντηχοῦσαν οἱ φωνὲς, σ' ἀμφότερα τὰ Φάληρα
τραγούδια, μουσικὲς, χοροὶ καὶ «φᾶτε ἀγόρια, τάλληρα!»

Μὰ ἐδόθη τέλος γρήγορα σ' αὐτὴ τὴν εὐωχία,
βάσκανο μάτι, ὡς φαίνεται, εἶδε τὴν εὐτυχία
κι' ἡ ἀστυνομία πλάκωσε
καὶ τοὺς κυρίους τσάκωσε
γιατὶ ἔχει γοῦστα παλαιὰ καὶ σκουριασμένα ἤθη
κι' οὔτε ποτὲ ἀπὸ «ποίηση» ὑψηλὴ συνεκινήθη.

Καὶ ἡ τοῦ Γκράντι ἔληξεν ὑπόθεσις αἰσίως
γιὰ τὸν διαρρήκτην πρόκειται ποὺ ἔζησε πλουσίως
ὡσὰν Ἰνδὸς μαχαραγιᾶς στὴν Γκρὰν τὴν Βρεττανίαν
κι' οἱ τρόποι του κατέπληξαν ὅλην τὴν κοινωνίαν.
Στὸ τέλος ἀποδείχτηκε πὼς μέγας καὶ πολὺς
δὲν ἦταν ὅπως νόμισαν ὅλοι οἱ ἀφελεῖς.
Τὸν πέρναν ὅλοι γιὰ μορφὴν ἐπιφανῆ, σπουδαίαν
κι' αὐτὸς δὲν εἶχε ἰδέαν
καὶ οὔτε μέλος ἦτανε διαρρηκτικῆς Μαφίας
στῆς Γενικῆς ὡς νόμιζαν, τὸ Τμῆμα Ἀσαφείας,
ποὺ Ἀσφάλειαν συνήθως
τὴν λέει τὸ πολὺ πλῆθος.

Τώρ' ἂν ρωτᾶτε τί ἔγινε ὁ μέγας ἀρχηγὸς
ὁ τῶν ἐπαναστάσεων τῶν ἐπανειλημμένων,
ποὺ γι' ἄλλους εἶνε ἥρωας καὶ γι' ἄλλους λαγῳὸς
παρ' ὅλον τὸν ἀποκλεισμὸν συνόρων καὶ λιμένων,
δὲν κάθησε νὰ συλληφθῇ σὰ νᾶτανε...κορόδον,
ἀπ' τὴν Ἀθήνα χάθηκε καὶ βρέθηκε στὴν Ρόδον.
Καὶ στὸν Πολυχρονόπουλον ποὺ τὸν χαμό του ἐθρήνησε,
ὁ ἀρχηγὸς ἐμήνυσε:
Σοῦ στέλνω προσκυνήματα
μὲ τοῦ Αἰγαίου τὰ κύματα.
Μὲ γύρευες στὸν Οὐρανὸ, μὲ γύρευες στὸν Ἅδη
μέσα στὸ φῶς μὲ γύρευες καὶ μέσα στὸ σκοτάδι
σ' Εὐρῶπες, σὲ Ἀμερικὲς ἀκόμη κι' ἐν Ἑλλάδι
καὶ σ' ὅλα τὰ λ α γ ω ν ι κ ὰ τοὺς ἔβγαλες τὸ λάδι.
Γιὰ μένα μεταβλήθηκες σὲ ἕνα ἄγριο μπόγια
μὲ γύρευες εἰς τὶς σκεπὲς καὶ κάτω στὰ ὑπόγεια,
στὸ σπίτι τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ στοῦ Τζατζᾶ τὸ σπίτι,
μὲ κυνηγοῦσες σὰ σκυλλὶ καὶ σὰν κακὸν ἀλήτη,
μὰ σὰν Πιτσιγιαννόπουλος σοῦ ξέφυγ' ἀπ' τὰ χέρια,
ξεγέλασα τὰ τόσα σου ὄργανα καὶ ξεφτέρια.
Ἔδινες πίστη στὶς κουτὲς τὶς φῆμες τῶν τριόδων
καὶ μιὰ στιγμὴ ποὺ ἀπόστασες, ἐνῷ κοιμόσουν νήδυμα
ἐγὼ μὲ ἕνα πήδημα
ἀπ' τὶς σκεπὲς τῶν Ἀθηνῶν εὑρέθηκα στὴν Ρόδον.
Τώρα, ἐλᾶτε πιᾶστε με,
ἂν μπορῆτε καὶ δικᾶστε με.
Αὐτὰ λοιπόν.
Σὲ χαιρετῶ καὶ παραμένω
Σὸς
Πλαστήρας ὁ νεώτερος τῆς Ρόδου κολοσσός.

Αὐτὸ τὸ τέλος ἔλαβε ἡ ὑπόθεσις Πλαστήρα
ποὺ ἄλλοι γι' αὐτὸ λυπήθηκαν
καὶ ἄλλοι εὐχαριστήθηκαν—

κι' ἀνάμεσα στοὺς δεύτερους κι' ἡ Ἀθηνᾶ ἡ χήρα...

ΠΩΛ ΝΟΡ

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

Ἡ ἐπὶ τῶν σόκιν ὑπεύθυνος συντάκτις τῆς «Παπαρούνας» δεσποινὶς Μαριάννα Γουαδαλκιβήρου, ἐπὶ τῆς ὁποίας δοκιμάζονται ὅλα τὰ διφορούμενα καὶ ὕποπτα ἀστεῖα τῆς «Παπαρούνας» πρὸ τῆς παραδόσεώς των εἰς τὸ πιεστήριον.

Ὁ πολιτικὸς ἀρθρογράφος τῆς «Παπαρούνας» κ. Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος εἰς νεαρὰν ἡλικίαν. Ὁ κ. Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος εἶνε ὁ πασίγνωστος τσαλδαρικὸς ἄσσος τῆς ἐπιθεωρήσεως, θὰ ἀρχίση δὲ ἀρθρογραφῶν εἰς τὴν «Παπαρούναν» ὅταν ἀνδρωθῇ καὶ βάλῃ μυαλό.

Αἱ παροιμίαι δι' εἰκόνων: «Ἄσπρη πέτρα ξέξασπρη κι' ἀπ' τὸν ἥλιο ξεξασπρότερη.»

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς γνωστῆς Ἰταλίδος λαθρεμπόρου ναρκωτικῶν δίδος Κουκλάρας Γαρμπόου εἰς τὴν πόλιν μας. Ἡ δὶς Γαρμπόου φωτογραφουμένη μετὰ τοῦ ἡμετέρου διευθυντοῦ εἰς τὰ μπαὶν-μίξτ τῆς Γλυφάδας κατὰ τὴν προσεχῆ σαιζόν.

Ἡ τσαχπίνα δεσποινὶς Πεῖνα Τσάχ, συγγραφεὺς τοῦ εἰς τὴν «Παπαροῦναν» δημοσιευομένου «Ὁδηγοῦ Ἀλογοπαιγνίων — 1 χοιρίδιον καλαμπουριστοῦ» κατὰ γλαφυρὰν μετάφρασιν εἰς τὴν καθομιλουμένην ἑλληνικήν. Ἤδη ἑτοιμάζει πρὸς ἔκδοσιν νέον σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἐξ οἰκείων τὰ βέλα.»

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ "Π'ΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

ΟΙ ΔΥΟ ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΙ
"Η ΕΝΑΣ ΤΕΛΕΙΟΣ ΕΡΩΣ

ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΛΕΚΟΚ (Κ'ΤΑ ΔΙΑΣΚΕΥΗΝ Ν.Β Ρ.)

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ)

Ὁ ὑπνωτιστὴς Θωμᾶς Περσόνης, ἀπησχολημένος ἀπὸ καιροῦ εἰς τὰς ψυχικὰς ἐρεύνας, κατορθώνει νὰ ἀνακαλύψῃ ὅτι μία νέα, ἡ Ντίνα Χούζη καὶ ὁ νεαρὸς Παῦλος Βουγαράς ἦσαν ἑρμαφρόδιτοι μὲ τὸν αὐτὸν βαθμὸν ὑποστάσεως καὶ τῶν δοῦ φύλων των. Κατόπιν πολλῶν προσπαθειῶν κατορθώνει νὰ συνδέσῃ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς τὰ δύο αὐτὰ παράξενα ὄντα.

Μετὰ τὴν πρώτην ἐπίσκεψίν των ὅμως εἰς τὴν οἰκίαν του, ὁ ὑπνωτιστὴς εὑρίσκεται δολοφονημένος εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Ἡ κυρία Χούζη, μητέρα τῆς Ντίνας, μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ ὑπνωτιστοῦ, συνομιλεῖ μυστηριωδῶς καὶ ἐνοχοποιητικὰ σχετικῶς μὲ τὸ ἔγκλημα μὲ τὸν μνηστῆρα της Βαρότσην.

Ὁ ὑπνωτιστὴς ἦτο ὁ μόνος ἄνθρωπος ποὺ ἐγνώριζε τὸ μυστικὸν τῆς κόρης της. Ἡ ἀστυνομία κρατεῖ εἰς τὰς χεῖράς της ἕνα μαντυλάκι ποὺ ἐβρέθη στὸ δωμάτιο τοῦ ἐγκλήματος μὲ τὸ μονόγραμμα Ν. Χ.

Ἐν τῷ μεταξὺ προσάγεται εἰς τὴν ἀνάκρισιν μία νέα γυναῖκα ἡ ὁποία ὁμολογεῖ ὅτι αὐτὴ ἐφόνευσε τὸν ὑπνωτιστήν.

(Συνέχεια).

—Νίνα Χαντῆ..

—Ἐτῶν ;

—Εἴκοσι πέντε.

—Σὺ ἐδολοφόνησες τὸν ὑπνωτιστὴ Περσόνη ;

—Μάλιστα.

—Πότε ;

—Δὲν θυμοῦμε καλά.

—Ποῦ ;

—Στὸ σπίτι του.

—Γιὰ ποιὸν λόγο ;

—Δὲν θυμᾶμαι, δὲν ξέρω !

Ἦταν τόσο ταραγμένη ἡ γυναῖκα αὐτή, καὶ τὰ μάτια της πετοῦσαν παράξενες λάμψεις, ὥστε ὁ ἀνακριτὴς ἐπείσθη πῶς ἔπρεπε ν' ἀναβάλῃ τὴν ἐξέταση της μέχρις ὅτου συνέλθη κάπως.

—Νὰ ἀπομονωθῇ, εἶπε στοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ περίμεναν.

Ἐκεῖνοι τὴν τράβηξαν βάναυσα καὶ τὴν ἔσπρωξαν μέσα σ' ἕνα σκοτεινὸ κελὶ διπλοκλειδόνωντας πίσω της τὴν πόρτα.

***

Μόλις ὁ στρατηγὸς Βαρότσης μπῆκε στὸ ἰδιαίτερο δωμάτιο τῆς Μπύρας στὰ Πατήσια, ὅπου εἶχαν στεγάσει οἱ δύο ἐρωτευμένοι τὸν τερατώδη ἔρωτά τους, ἔκλεισε τὴν πόρτα καὶ στάθηκε ἄγριος καὶ σιωπηλὸς μπροστά τους.

Ἐκεῖνοι τὸν κυττοῦσαν ὀχροὶ χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ ἀρθρώσουν λέξη.

Ὁ Βαρότσης ἔβγαλε τὸ μαντύλι του, σκούπισε τὸν ἱδρῶτα του καὶ εἶπε :

—Σκοτώσατε τὸν Περσόνη ;

Οἱ δύο νέοι τινάχτηκαν ὄρθιοι.

—Ἐμεῖς ; ! !

—Ναί.

—Ὄχι, ὄχι... πῶς θὰ μπορούσαμε νὰ κάνουμε ἕνα τέτοιο ἔγκλημα ;

Ὁ Βαρότσης κύτταξε στὰ μάτια τὴν Ντίνα καὶ ξαναρώτησε :

—Ποῦ ἦσουν τὸ βράδυ ποὺ ἔγινε ἡ δολοφονία ;

—Μὰ ἤμουν μαζὺ μὲ τὸν Παῦλο, εἴχαμε πάει στὴ Γλυφάδα.

—Ναί, ναί, πιστοποίησε ὁ νέος.

Ὁ Βαρότσης φαίνεται ὅτι ἀπὸ τὴν ἀπάντηση δὲν ἔμεινε ἱκανοποιημένος καὶ ξαναρώτησε :

—Στὸ σπίτι τοῦ ὑπνωτιστοῦ βρέθηκε ἕνα μαντυλάκι μὲ τ' ἀρχικά σου !

— Ἀδύνατον, ἀδύνατον, φώναξε ἡ νέα.

—Ἄλλως τε, πρόσθεσε ὁ Παῦλος, ὑπάρχουν πολλὲς γυναῖκες ποὺ ἔχουν μαντυλάκια μὲ τὸ μονόγραμμα Ν. Χ...

—Πολὺ καλὰ εἶπε ὁ Βαρότσης. Ἔχω πλέον πεισθεῖ ὅτι σεῖς δολοφονήσατε τὸν Περσόνη. Θὰ πάω στὴν Ἀστυνομία....

Καὶ προτοῦ οἱ δύο νέοι κατορθώσουν νὰ τὸν συγκρατήσουν ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ δωματίου καὶ ἐξηφανίσθη.

***

Ὅταν οἱ δύο νέοι ἔμειναν μόνοι γυρισαν καὶ κύτταξαν στὰ μάτια ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, κι' ἕνα πικρὸ χαμόγελο ἄνθισε στὰ ὠχρὰ χείλη τους.

Ὁ Παῦλος μίλησε πρῶτος :

—Ντίνα μου φαίνεται πῶς δὲν θὰ μᾶς βοηθήση ἡ τύχη νὰ χαροῦμε τὸν ὑπέροχο ἔρωτα ποὺ προορίζει ἡ Φύσις γιὰ μᾶς.

—Θὰ μᾶς συλλάβουν ;

—Πιθανόν...

—Ὅλες οἱ ἐνδείξεις κι' ὅλα τὰ ἐνοχοποιητικὰ στοιχεῖα εἶνε εἰς βάρος μας.

—Ἔτσι βλέπω κι' ἐγώ...

Ἡ ἰδέα τοῦ κινδύνου θόλωσε τὸ νοῦ τους. Δὲν τοὺς ἦταν δυνατὸν πλέον καὶ νὰ σκεφθοῦν κἄν. Τὸ ὅτι μποροῦσαν μιὰ ἡμέρα νὰ χωρίσουν ὁ ἕνας ἀπ' τὸν ἄλλον, ἦταν κάτι ποὺ δὲν τὸ ἄντεχε ἡ ὕπαρξή τους.

Ἄθελα ἔγειραν ὁ ἕνας στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἄλλου καὶ τὰ χείλη τους ἔσμιξαν σ' ἕνα θερμὸ φιλί.

—Γλυκειά μου γυναικοῦλα ! ψιθύρισε ἡ Ντίνα στὸν Παῦλο.

—Ἀντρούλη μου !... τῆς ἀπήντησε ἐκεῖνος.

Καὶ σ' ἕνα παράφορο ἀγγάλιασμα ἔνοιωσαν ν' ἀλλάζη πολλὲς φορὲς ἡ ἡδονή τους καὶ τὸ φύλλο τους.

***

Φεύγοντας ἀπὸ τὴν Μπύρα στὰ Πατήσια ὁ Βαρότσης πῆρε διαστικὰ ἕνα ταξὶ καὶ τοῦδωσε τὴ διεύθυνση ἑνὸς σπιτιοῦ σὲ μιὰ ἀπόμερη συνοικία.

Ὅταν ἔφθασαν, εἶπε στὸ σωφὲρ νὰ περιμένη κ' αὐτὸς χτύπησε μὲ δισταγμὸ τὴν πόρτα.

Μιὰ νέα γυναῖκα φτωχικὰ ντυμένη τοῦ ἄνοιξε.

—Μπά ! Ἐσεῖς εἶσθε κ. Βαρότση ! Περᾶστε μέσα....

Τὸν τράβηξε στὸ μικρὸ σαλονάκι της κι' ἐκάθησαν ὁ ἕνας ἀπέναντι τοῦ ἄλλου.

Ἡ νέα γυναῖκα ποὺ ἀπ' τὴν ἔκφρασή του εἶχε ἀντιληφθεῖ ὅτι ὁ ἐπισκέπτης της εἶχε κάτι σοβαρὸ νὰ τῆς ἀνακοινώση τοῦ εἶπε χαμογελῶντας :

—Καὶ τώρα εἰς τὰς διαταγάς σας....

Ὁ Βαρότσης ἔβγαλε τὸ μπακέττο του νευρικά, ἄναψε ἕνα σιγάρο καὶ διστάζοντας κάπως τῆς μίλησε :

—Νίνα, ἦρθα νὰ σοῦ ζητήσω μιὰ μεγάλη χάρη !

—Μ' ὅλη μου τὴν καρδιὰ νὰ σ' ἐξυπηρετήσω ἂν περνάει ἀπ' τὸ χέρι μου.

—Πρόκειται νὰ σώσης μιὰ ὁλόκληρη οἰκογένεια ποὺ κινδυνεύει νὰ κλειστῆ στὶς φυλακές...

—Ν' ἀκούσω...

—Διάβασες τὴ δολοφονία τοῦ ὑπνωτιστοῦ Περσόνη ;

—Ἀ...ναὶ ναί ! Αὐτὸν ποὺ λένε πῶς τὸν σκότωσε στὸ σπίτι του μιὰ μυστηριώδης κυρία...

—Ναί. Ἄκουσε λοιπὸν πρέπει νὰ παρουσιαστῆς καὶ νὰ πῆς ὅτι τὸν σκότωσες ἐσύ...

—Ἐγώ !

—Ναί, δὲν θὰ πάθης τίποτα ! Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ποὺ ἡ ἀστυνομία θὰ εἶνε ἀπησχολημένη μὲ σένα, θὰ μπορέσουμε ἐμεῖς νὰ κανονίσουμε τὴ θέση τῶν πραγματικῶν δολοφόνων...

Ἡ γυναῖκα τὸν κύτταξε περίεργα στὰ μάτια καὶ ρώτησε :

—Ἐσὺ τὸν σκότωσες ;

—Αὐτὸ δὲν σὲ ἐνδιαφέρει...

—Καλά. Λοιπὸν τί θέλεις νὰ κάνω τώρα ;

—Νὰ πᾶς νὰ περιφέρεσε γύρω ἀπ' τὸ σπίτι ποὺ ἔγινε ἡ δολοφονία...ἀλλὰ...χὰ χὰ χά !...

Καὶ ὁ Βαρότσης ξέσπασε σ' ἕνα δυνατὸ γέλοιο.

—Τί τρέχει τὸν ρώτησε ἡ γυναῖκα.

—Τί σύμπτωσις ! Τί σύμπτωσις ! Μονολογοῦσε ἐκεῖνος !

—Τί σύμπτωσις ;

—Νὰ, τὸ μαντυλάκι ποὺ βρέθηκε στὸ δωμάτιο τοῦ ἐγκλήματος ἔχει μονόγραμμα Ν. Χ.

—Δηλαδὴ τὸ δικό μου : Νίνα Χαντῆ..

—Βέβαια ! Τί σύμπτωσις ! τί σύμπτωσις !

Ἐκείνη ἔσκυψε πιὸ κοντά του καὶ τὸν ρώτησε συγά :

—Λοιπὸν εἴμαστε σύμφωνοι ;

—Ἀπολύτως.

—Πόσα θὰ μοῦ δώσης ;

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΟΛΥ ΟΛΙΓΑΡΚΗΣ

Ἐ κ ε ί ν η. —Μὴν ἐπιμένετε. κύριε! Δὲν θὰ μπορέσετε ποτὲ νὰ μπῆτε στὴν καρδιά μου!

Ἐ κ ε ῖ ν ο ς.—Ὦ, δεσποινίς, αἱ βλέψεις μου δὲν φθάνουν τόσον ὑψηλά!...

ΚΑΘ' ΕΝΑΣ ΜΕ ΤΟ ΓΟΥΣΤΟ ΤΟΥ

Ἡ σ ύ ζ υ γ ο ς.—Τὸν καιρὸ ποὺ εἴμεθα ἀρραβωνιασμένοι μ' ἀγαπεῦσες πολύ, ἐνῶ τώρα ποὺ παντρευτήκαμε δὲν μὲ κυττᾶς καθόλου!

Ὁ σ ύ ζ υ γ ο ς.—Δὲν μ' ἀρέσουν οἱ...παντρεμένες.

ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ

Ὁ Γ ι α τ ρ ό ς.—Τὸ πολὺ κρασὶ ποὺ πίνεις, κὺρ Κώστα, σοῦ ἔχει ἀδυνατίσει τὴν ὅρασι...

Ὁ π ε λ ά τ η ς.—Μπά, δὲν βαρυέσαι! Ἴσα-ἴσα, ὅταν πίνω βλέπω...διπλᾶ.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ
ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟ....ΕΘΝΟΣ

ΕΝΑΣ ΟΥΡΑΝΟΞΥΣΤΗΣ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ ΤΟΝ ΓΥΡΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Εἰς τὸ Λὸς Ἄντζελες τῆς Καπερναοὺμ ἕνας οὐρανοξύστης μὲ χίλια πεντακόσια τριάκοντα ὀκτὼ πατώματα—ἑκτὸς σοφίτας καὶ ὑπογείου—ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ τὸν γῦρον τοῦ κόσμου σὲ εἴκοσι τέσσαρες ὧρες.

Ὁ τολμηρὸς αὐτὸς οὐρανοξύστης ἐδήλωσεν εἰς τοὺς δημοσιογράφους διὰ τοῦ ἰδιοκτήτου του, ὅτι εἶνε ἀποφασισμένος νὰ ἐπιτύχῃ ὁπωσδήποτε τὸ ρεκὸρ αὐτό, ποὺ θὰ τὸν κάμῃ ἔνδοξον.

Ἐπίσης ἐξήγησεν ὅτι θὰ κάμῃ τὸν γῦρον αὐτὸν χωρὶς νὰ μετακινηθῇ κἂν ἀπ' τὴ θέσι του, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ γῆ περιστρεφομένη κάνει τὸν γῦρον τοῦ κόσμου εἰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας.

Δὲν ἔχει λοιπὸν παρὰ νὰ σταθῇ ἀκίνητος εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μόνον καὶ θὰ ἔχῃ κάμει τὸν γῦρον τοῦ Κόσμου χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ.

***

ΕΝΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ, ΓΕΝΝΗΜΑ ΚΑΙ ΘΡΕΜΜΑ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ.... ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ !

Εἰς τὸ Βερολῖνον ζῇ ἕνας Γερμανὸς ὀνόματι Κλὰρ Σαχλίχτεν, ὁ ὁποῖος παρ' ὅλον ὅτι ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη εἰς τὴν Γερμανίαν, δὲν ὁμιλεῖ γερμανικά.

Ὅλοι οἱ διασημότεροι Γερμανοὶ γλωσσολόγοι καὶ ὠτολαρυγγολόγοι ἐξήτασαν τὸ περίεργον αὐτὸ φαινόμενον, χωρὶς νὰ κατορθώσουν νὰ λύσουν τὸ μυστήριον.

Ὁ ἐν λόγῳ Γερμανὸς εἶνε μουγγός.

***

ΕΝΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΑΣΤΡΟ ΠΙΠΤΕΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ὅλοι οἱ ἀστρονόμοι τοῦ κόσμου εὑρίσκονται ἐν ἀπογνώσει.

Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα ἄστρα τοῦ σύμπαντος, ἐκφυγὸν τῆς τροχιᾶς του, πίπτει μὲ ἀφαντάστως ἰλιγγιώδη ταχύτητα κατὰ τῆς Γῆς.

Ἡ μοιραία σύγκρουσις εἶνε ἀνθρωπίνως ἀδύνατον νὰ ματαιωθῇ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ συντριβὴ τῆς γῆς καὶ ἡ καταστροφή της εἶνε ἐκ τῶν προτέρων τετελεσμένον γεγονός.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἀστρονόμων, τὸ οὐράνιον αὐτὸ σῶμα ἀπέχει ἀπὸ τὴν γῆν περὶ τὰ χίλια ἔτη φωτός. Δηλαδὴ μέτρα: 1.132.185.600.000.000.000.

Ἐὰν ὑποθέσωμεν λοιπὸν ὅτι πίπτει μὲ ταχύτητα χιλίων χιλιομέτρων τὴν ὥραν, θὰ κάμῃ ἕως ὅτου μᾶς φτάσῃ 1.132.185.600.000 ὧρες.

Δηλαδὴ ἡμέρες: 43.007.733.333.

Ἤτοι ἔτη: 1.178.294.064.

Λοιπόν, ἂς ἑτοιμαστοῦμε, τὸ τέλος τοῦ κόσμου.... πλησιάζει.

***

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΚΡΥΒΕΙ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ

Εἰς τὸ Σικάγον ἀνευρέθη πρὸ ἡμερῶν μία γυναῖκα, ἡ ὁποία, ὡς λέγεται, κρύβει τὰ χρόνια της. Τὸ περίεργον αὐτὸ φαινόμενον ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς φεμινιστικοὺς κύκλους τῆς Ἀμερικῆς, οἱ ὁποῖοι καὶ ἔσπευσαν νὰ ὑποβάλουν τὴν γυναῖκα αὐτὴν εἰς φρενολογικὴν ἐξέτασιν.

Ἐκ τῆς ἐξετάσεως ταύτης ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ἀποκρύπτουσα τὰ χρόνια της εἶχε ἐντελῶς σώας τὰς φρένας, οὐδόλως διαφέρουσα ἀπὸ τὰς ἄλλας γυναῖκας.

Ὡς ἐκ τούτου εἰκάζεται ὅτι πιθανὸν καὶ ἄλλες γυναῖκες νὰ κρύβουν τὰ χρόνια τους.

Μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἀνευρέθη καμμία ποὺ νὰ μὴ τὰ... κρύβῃ.

ΤΙΜΗΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

Παρὰ τοῦ συνεργάτου μας κ. Ν. Λαπαθιώτη λαμβάνομεν καὶ δημοσιεύομεν τοὺς κατωτέρω στίχους:

Σημ «Π.». Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

Σ τ ὸ δ)τὴ τῆς «Π α π α ρ ο ύ ν α ς»

Ἄχ, τί μοῦ κάνεις, μωρὲ Νίκο,
βγάζει ἐν δήμῳ τὰ ἐν οἴκῳ.
Καὶ γὼ θαρρεῦσα — τί μωρία!
πῶς ἦταν πειὰ καλοκαιρία.
Σὰν σὲ διαβάζω μὲ τὸ ζέρι
φοράω πάλι πανωφόρι....

ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΛΑΠΑΘΙΩΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΑΛΛΕΣ

ΤΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ

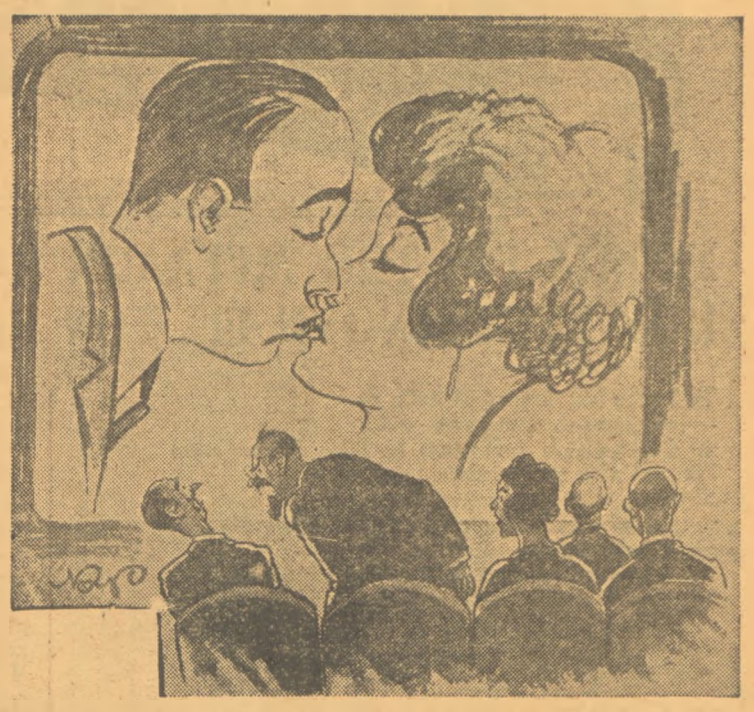

Ὁ σ ύ ζ υ γ ο ς πρὸς τὸν παρακαθημενέν του, ποὺ ἐμπνεομενος ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς ὀθόνης «διαδραματιζομένην» σκηνὴν ἀναζητεῖ τὸ χέρι τῆς κυρίας...

—Θ' ἀφήσετε, κύριε, τὸ χέρι μου ἥσυχο;

ΝΑ ΕΙΝΕ ΑΛΗΘΕΙΑ;

Λὲν γιὰ τὸ Ναπολέοντα Βονα- (πάρτη
πὼς ἦταν ὁ παπποῦς του ἀπὸ τὴ (Σπάρτη...

Καὶ λένε γιὰ τὸν Κονδύλη—ἀκοῦς (ἐκεῖ!—
πὼς ὁ παπποῦς του ἦτανε ἀπὸ τὴν (Κορσική.

Λένε γιὰ τὸν Μπενάκη τὸν Ἀν- (τώνη
πὼς ἔχει πορτοφόλι ποὺ φουσκώνει.

Καὶ λένε γιὰ τὸν κύριο Διομήδη,
πὼς τρίβει τὴν κοιλιὰ μὲ κε- (ραμίδι.

Λένε γιὰ τὸ γνωστό μας τὸ Λευ- (τέρη
πὼς εἶνε στὶς μανοῦβρες του ξε- (φτέρι.

Καὶ λένε καὶ γιὰ τὸ Δελαπατρίδη,
πὼς τώρα μεταφράζει Θουκυδίδη.

Λένε γιὰ τὸ Σπυράκη τὸ Μερκούρη
πὼς ἄλλοτε τὴ δυναστεία ἐφρού- (ρει.

Ἀλλὰ γιὰ τὸ Γαλόπουλο λὲν ἔτι
τὸν ἔφαγ' ἡ μεγάλη του ἐντιμότη!

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ

ΠΟΛΙΣΜΑΝ. Ἀτομόν τι, συναντώμενον συνήθως εἰς τὸ ἄκρον τοῦ γκλέμπ.

ΣΟΚΙΝ. Λέξις ἡ φράσις ποὺ προσβάλλει συνήθως τοὺς ἀνηθίκους ἀνθρώπους.

ΝΕΦΤΙ. Ἡ βενζίνη τῶν...ἀνθρώπων.

ΑΓΚΑΛΙΑ. Μέρος ὅπου συχνάζουν οἱ ἐρωτευμένοι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ. Μέρος εἰς τὸ ὁποῖον συχνάζουν ...Πόλισμαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ. Εἶδος τὸ ὁποῖον πωλεῖται καὶ μὲ τὴν ὀκᾶν καὶ μὲ τὸ κομμάτι.

ΑΛΗΘΕΙΑ. Τὸ κατάλληλον εἰς ἑκάστην περίπτωσιν...ψεῦδος.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ. Ζῶον ὑστεροῦν ἀπὸ τὰ ἄλλα κατὰ δύο πόδας.

ΚΟΛΥΜΒΗΘΡΑ. Δοχεῖον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ Ἕλληνες παίρνουμε τὸ μοναδικὸ μπάνιο τῆς ζωῆς μας.

ΑΜΑΝΕΣ. Ἐπιτυχεστάτη μουσικὴ ἀπομίμησις τοῦ θρήνου τῶν.... κυνῶν.

ΥΔΩΡ. (ὅρα: οἶνος, γάλα κτλ.)

ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΤΟΞΟΝ. Φαινομενον ποὺ παρατηρεῖται μετὰ ἀπὸ βροχὴν εἰς τὸν ὁρίζοντα καὶ μετὰ ἀπὸ ἀπιστίαν εἰς τὸ μέτωπον τοῦ συζύγου.

ΒΡΕΦΟΣ. Ἀπροσεξία τῶν ἐρωτευμένων.

ΝΗΣΤΗΣΙΜΑ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΑ

Τὴ μεγάλη ἑβδομάδα σὲ μιὰ ταβέρνα τῆς Ἀγορᾶς:

Ὁ π ε λ ά τ η ς: Τί ἔχεις, μικρὲ, γιὰ μάσσημα;

Ὁ σ ε ρ β ι τ ό ρ ο ς: Τετάρτη ἔκδοσις....φασουλάδας, κύριε!

ΜΕΓΑΣ ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ
τοῦ διασήμου συγγραφέως
ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ

(Συνέχεια)

ΓΑΜΟΣ. — Ὅταν ἰδῆτε εἰς τὸν ὕπνο σας ὅτι παντρεύεσθε, σημαίνει ὅτι....θὰ μπῆτε φυλακή. Ὅταν ἰδῆτε ὅμως ὅτι δὲν παντρεύεσθε, θὰ πῇ ὅτι εἴσθε ἤδη παντρεμένος καὶ ἔχετε βάλει μυαλό.

ΜΑΧΑΙΡΙ.— Ὅταν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας ὅτι ἔχετε μαχαιρι σημαίνει πῶς...ὁπλοφορεῖτε. Ὅταν ὅμως ἰδῆτε ὅτι δὲν ἔχετε μαχαῖρι, σημαίνει ὅτι δὲν μπορεῖτε νὰ φᾶτε... πεπόνι.

ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙ. — Ὅταν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας ὅτι εἴπατε καλαμπεῦρι, σημαίνει πὼς τὸ διαβάσατε στην....«Παπαρούνα».

ΚΟΥΒΕΡΤΑ. — Ὅταν ἰδῆτε εἰς τὸν ὕπνο σας κουβέρτα, σημαίνει ὅτι κοιμᾶσθε...ξεσκέπαστος.

ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ.— Ὅταν ὀνειρεύεσθε ὅτι ἀκεῦτε ἀεροπλάνον, σημαίνει ὅτι....ροχαλίζετε.

ΒΔΕΛΛΑ. — Ὅταν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας βδέλλαν, θὰ πῇ ὅτι κοιμᾶσθε μὲ τή....σύζυγό σας.

ΧΑΡΟΣ. — Ὅταν ἰδῆτε τὸν Χάρον. σημαίνει ὅτι τὸ πρωῖ θὰ σᾶς ξυπνήση ἡ πεθερά σας.

ΚΥΡΙΑ. — Ὅταν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας μίαν κυρίαν, σημαίνει ὅτι εἴσθε φίλος τοῦ....ἀνδρός της.

ΥΠΝΟΣ. — Ὅταν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας ὅτι κοιμᾶσθε, θὰ πῇ ὅτι... νυστάζετε.

ΡΑΒΔΟΣ ΕΝ ΓΩΝΙΑ. — Ἄμα δῆτε στὸ ὄνειρό σας «ράβδον ἐν γωνίᾳ» σημαίνει ὅτι....βρέχει!.

ΒΡΟΧΗ.— Ὅταν πάλι ἰδῆτε βροχήν, σημαίνει ὅτι ἡ ράβδος εἶνε ἐν γωνίᾳ.

ΤΣΑΝΤΗΡΙΑ. — Ὅταν ἰδῆτε στὸν ὕπνο σας σκηνὰς (τσαντήρια) σημαίνει ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ... παντρευτῆτε.

ΑΓΡΙΑ ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΙΑ

ΑΡΑΧΩΒΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Στυγερὸν ἔγκλημα ἔλαβε χώραν χθὲς ἐνταῦθα, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ἐν συγκινήσει τὴν πόλιν μας.

Ὁ δεκαοκταετὴς ποιμὴν Χρῆστος Βελέντζας, συναντήσας καθ' ὁδὸν τὸν ζωέμπορον Μῆτρον Ζυγούρην, μεθ' οὗ εἶχε προηγουμένας ἀφορμάς, συνεπλάκη μετ' αὐτοῦ κατόπιν ζωηροτάτης φιλονεικίας. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συμπλοκῆς ὑπῆρξε τραγικώτατον. Ὁ Βελέντζας, ἐξαγαγὼν τεραστίαν μάχαιραν ἔπληξε πεντάκις τὸν Μῆτρον, ὑποκύψαντα ἀμέσως εἰς τὰ τραύματά του.

Ὁ νεαρὸς Μητροκτόνος συνελήφθη.

ΕΥΡΕΘΗ κύων χρώματος ἐρυθροφαίου, ἀκούων εἰς τὸ ὄνομα «Μπράκ», ὡς ἐδήλωσεν. Ἐρωτηθεὶς διὰ τὸ ἐπώνυμόν του, ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται. Ὑποτίθεται ὅτι εἶνε ὁ πρὸ ἡμερῶν ἀπολεσθεὶς Μπράκ Λακριντί.

ΑΛΩΝΙ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

Η "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,, ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ

Ἡ «Παπαροῦνα» εἶνε τὸ κατ' ἐξοχὴν οἰκογενειακὸν περιοδικὸν ποὺ προορισμὸν ἔχει τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἐξύψωσιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας. Γι' αὐτὸ ἑκάστοτε δημοσιεύει σκηνὲς τοῦ ἁγνοῦ οἰκογενειακοῦ βίου τῶν ἀναγνωστῶν της. Εἰς τὴν φωτογραφίαν μας μία σκηνὴ ἀπὸ τὸ ἀπογευματινὸν τσάϊ εἰς τὸ σπίτι ἀναγνώστου τῆς «Παπαρούνας». Διὰ νὰ λάβετε μιὰν ἰδέα τῆς ἠθικῆς τοῦ σπιτιοῦ αὐτοῦ, ἀρκεῖ νὰ προσέξετε τὴν ἐξέγερσιν τῆς οἰκοδεσποίνης, φανατικῆς ἀναγνωστρίας μας, ποὺ ἐξανίσταται βλέποντας τὴν κόρην της νὰ ἐμφανίζεται ἀπὸ τῶν στηλῶν μας νεγκλιζὲ καὶ ἀνιπτόπους. Καὶ ἡ σεβαστὴ κυρία τὴν ἐπιπλήττει:

— Δὲ ντρέπεσαι, Εὐρυτανία ; Τῆς λέγει. Ἔτσι θὰ παρουσιασθῇς εἰς τὸ κοινὸν τῆς «Παπαρούνας» ;

ΚΟΝΚΑΡΔΟΜΑΝΙΑ

Ἕνα ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς ἐποχῆς μας μαζὶ μὲ τὰ διάφορα ἄλλα κύματα (κῦμα ἀγηθικότητος, ἀμαθείας, ἐγκληματικότητος κλπ.) εἶνε ἀσφαλῶς καὶ ἡ κονκαρδομανία.

Βρέφη, μείρακες, ἔφηβοι, ἄνδρες, γέροι, ἐσχατόγεροι, παλίμπαιδες, δεσποινίδια καὶ δεσποινίδες, γεροντοκόραι, κυρία νέαι καὶ γραῖαι κλπ. φέρουν μετὰ περισσῆς ὑπερηφανείας μίαν ἢ δύο κονκάρδας.

Τὰ στήθη ὅλων σχεδὸν τῶν Ἑλλήνων (καὶ Ἑλληνίδων) κοσμοῦνται μὲ διάφορα περίεργα σχήματα, φέροντα ἐπιγραφάς, ἐξορκισμούς, ρητά, συμπλέγματα, καὶ ἀπεικονίζοντα ἀνθρώπους, ἥμερα ζῶα, θηρία, φυτά, ψάρια, ἐργαλεῖα, γρόνθους, μαχαίρας, ὅπλα κλπ.

Κονκάρδες ἐκ χρυσοῦ, ἀργύρου, σιδήρου, μπρούντζου, τενεκέ, χαρτονίου, ὑφάσματος, ταξειδεύουν νυχθημερὸν ἐπὶ τῶν εὐτυχῶν των κατόχων...

Φίλος ἐλθὼν πρὸ καιροῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐξεπλάγη πολὺ διὰ τὸ φαινόμενον αὐτὸ τοῦ πλήθους τῶν διακεκοσμημένων ἀνθρώπων, καὶ ἔσπευσε νὰ μοῦ ζητήσῃ σχετικὰς ἐξηγήσεις.

—«Εἰς τὸ τράμ, μοῦ εἶπε, εἴμεθα 20 ἄτομα, ἐξ ὧν τὰ 15 μὲ ποικιλοχρώμους κονκάρδας. Ἐκ τῶν 15 αὐτῶν οἱ 12 δὲν ἐπλήρωσαν εἰσιτήριον. Τί σημαίνει αὐτό;»

—«Σημαίνει, τοῦ ἀπήντησα, ὅτι οἱ 12 αὐτοὶ κονκαρδοφόροι ἦσαν γερουσιασταὶ ἢ βουλευταί, οἱ ὁποῖοι χάριν τοῦ ἔθνους καὶ μόνον ζῶντες, τα λαιπωρούμενοι καὶ κυκλοφοροῦντες (νὰ μᾶς ζήσουν σὰν τὰ βουνὰ οἱ καϋμένοι) δὲν πληρώνουν εἰσιτήριον».

»Οἱ ὑπόλοιποι 3 ἦσαν ἐλεύθεροι πολῖται Ἕλληνες ἀνήκοντες εἰς μίαν κάποιαν ὀργάνωσιν. Σύμφωνοι;»

Ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἐξήγησα, ὅτι ὅλοι σχεδὸν οἱ Ἕλληνες κανονικῶς καὶ νομίμως φέρουν καὶ ἀπὸ μίαν κονκάρδαν τοὐλάχιστον ἕκαστος, διότι ἐὰν προσθέσωμεν βουλευτάς, ποδοσφαιριστάς, πυγμάχους, γερουσιαστάς, μοττοσυκλετιστάς, μοτοποδοσφαιριστὰς καὶ λοιποὺς φιλάθλους, τοὺς θυρωροὺς καὶ κλητῆρας, καὶ τὰ μέλη τῶν παντοειδῶν συνεδρίων, συλλόγων καὶ Ὁμοσπονδιῶν, τότε θὰ ἴδωμεν ὅτι ἐλάχιστοι συμπατριῶται μας εἶνε οἱ μὴ ἔχοντες κονκάρδας δικαίωμα.

Καὶ ταῦτα μὲν συνέβαιναν πρὸ καιροῦ.

Ἐσχάτως ὅμως τὸ κακὸν (ἢ καλὸν) ἐπεξετάθη περισσότερον, καὶ ἀπὸ ὅλους μου τοὺς συγγενεῖς, γνωστοὺς καὶ φίλους, μόνον ἕνας ἦτο ὁ ἄνευ σήματος κυκλοφορῶν.

Χθὲς ὅμως, ἐνεφανίσθη καὶ αὐτὸς εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν, μὲ ὑπερμεγέθη, στίλβουσαν καὶ νεόκοπον κονκάρδαν!...

—«Τάκη, τοῦ εἶπα, καὶ σὺ μ' αὐτὸ ποὺ κατηγοροῦσες; Μπᾶ σὲ καλό σου!»

—«Ναί, ἀγαπητέ, μοῦ ἀπήντησε. Φέρω τὴν κονκάρδα τοῦ ἀντικονκαρδικοῦ συλλόγου, αὐτοῦ ποὺ ἔχει δηλαδὴ ὡς σκοπὸν τὴν κατάργησιν τῆς κονκάρδας! Εἶδες ὅμως πῶς μοῦ πηγαίνει; Ἐτρελλάθηκα ἀπὸ τὴν χαρά μου, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ τὴν φόρεσα. Ἄφησε ποὺ πολλοὶ μὲ νομίζουν γιὰ βουλευτή! Νὰ γίνῃς μέλος χωρὶς ἄλλο καὶ σύ...»

Καὶ μὲ ἐχαιρέτησε καὶ ἀπῆλθε, βαδίζων θριαμβευτικῶς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ.

ΚΟΝΑΝΤ

ΕΝ-ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΣΤΟΥ

Ἡ ΟΔΗΓΟΣ ΑΛΟΓΟ - ΠΑΙΓΝΙΩΝ

(Συνέχεια)

ΜΑΘΗΜΑ 20ὸν.

Λαμβάνετε ὅλους τοὺς γνωστούς, φίλους καὶ συγγενεῖς σας μέχρι τρίτου βαθμοῦ καὶ τοὺς ἀποκόπτετε τεχνηέντως τ' ἀφτιά.

Κατόπιν ρίχνετε ὅλα μαζὶ τ' ἀφτιὰ σ' ἕνα βαρέλι καὶ ἀπομακρύνεσθε πεντακόσια μέτρα ἀπὸ τοῦ μέρους αὐτοῦ, διότι τὸ καλαμπούρι ποὺ διοργανώνετε εἶνε πολὺ ἐπικίνδυνον.

Φωνάζετε τότε ὅλους τοὺς φίλους καὶ γνωστούς σας, ποὺ τοὺς ἔχετε ἀποκόψει τὰ ἀφτιὰ καὶ τοὺς λέτε:

— Φυλαχτῆτε, παιδιά, γιατὶ θὰ σκάσουν!

Αὐτοὶ θὰ σᾶς ρωτήσουν:

— Ποιὰ θὰ σκάσουν ;

Τοὺς πιάνετε τότε ὅλους ἀγκαζὲ καὶ τοὺς πηγαίνετε διὰ μιᾶς κοντὰ στὸ βαρέλι ποὺ ἐβάλατε τ' ἀφτιά τους καὶ τοὺς λέτε:

— Δὲν βλέπετε, ὅλα αὐτὰ ἐδῶ εἶνε... β α ρ ε λ—ῶ τ α !

Ἐὰν οἱ φίλοι σας δὲν γελάσουν, σημαίνει ὅτι δὲν σᾶς ἄκουσαν, ἐπειδὴ τοὺς ἔχετε κόψει τὰ ἀφτιά. Προσέξατε ὅμως πολύ, διότι μὲ αὐτὸ τὸ καλαμποῦρι διατρέχετε τὸν κίνδυνο νὰ συλληφθῆτε ὡς κατασκευαστὴς... κρ—ώ τ ί δ ω ν !

ΜΑΘΗΜΑ 22ον.

Λαμβάνετε μίαν γυναῖκα ποὺ νὰ ὀνομάζεται Ἀ ρ ι ά δ ν η καὶ νὰ ἔχῃ μεγάλον μ ύ τ ο ν.

Φωτογραφίζετε λοιπὸν τὸν μύτον της καὶ τὸν δείχνετε στοὺς γνωστούς της ρωτῶντας:

— Τί εἶνε αὐτό ;

Ἐκεῖνοι θὰ σᾶς ἀπαντήσουν:

— Εἶνε ὁ... μ ύ τ ο ς τῆς Ἀ ρ ι ά δ ν η ς !

Τότε τοὺς λέτε θυμωμένος:

— Ἄμα πρόκειται, κύριοι, νὰ τὰ λέτε ἐσεῖς τὰ καλαμπούρια, ἐγὼ νομίζω ὅτι περιττεύω. Λοιπόν... χαίρετε...

Καὶ φεύγετε.... μὲ τρόπο.

ΜΑΘΗΜΑ 21ον.

Λαμβάνετε ἕναν γάϊδαρον καὶ τὸν δέρνετε ἀνηλεῶς εἰς τι κεντρικὸν σημεῖον τῆς πρωτευούσης.

Φυσικὰ πολλοὶ περίεργοι καὶ ἀργόσχολοι θὰ μαζευτοῦν τριγύρω καὶ θὰ σᾶς κυττάζουν. Σεῖς ὅμως νὰ μὴ τοὺς δώσετε καμμίαν ἀπολύτως σημασίαν.

Ὅταν λοιπὸν κουρασθῆτε νὰ δέρνετε τὸν γάϊδαρον, βγάζετε τὸ καπέλλο σας καὶ ὑποκρίνεσθε μὲ σεβασμὸ μπροστά του.

Οἱ περίεργοι, δείχνοντας τὸ ὑπομονητικὸ ζῶον, θὰ σᾶς ρωτήσουν:

— Τί εἶνε αὐτός, ποὺ τὸν χαιρετᾶτε μὲ τόσο σεβασμό ;

Σεῖς τοποθετεῖσθε ἀμέσως ἐκτὸς βολῆς καρπαζᾶς καὶ τοὺς λέτε:

— Εἶνε.... β α ρ—ὄ ν ο ς !

ΜΑΘΗΜΑ 23ον.

Λαμβάνετε μίαν γυναῖκα ποὺ νὰ ὀναμάζεται Ἄννα καὶ τὴν παρακαλεῖτε νὰ μείνῃ ἔγκυος.

Ὅταν συμμορφωθῇ μὲ τὴν παράκλησή σας, τὴν πηγαίνετε στὴν Ἤπειρο καὶ τὴν βάζετε νὰ μαζεύῃ κάστανα.

Σεῖς γυρίζετε ἀμέσως στὰς Ἀθήνας καὶ λέτε στοὺς φίλους σας:

— Ἡ Ἄννα εἶνε ἔγκυος καὶ μαζεύει κάστανα στὴν Ἤπειρο!

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ φυσικὸν εἶνε νὰ ἐνδιαφερθοῦν καὶ νὰ σᾶς ρωτήσουν:

— Καὶ τί μᾶς μέλλει ἐμᾶς ;

Τοὺς λέτε τότε:

— Περίμενα νὰ εἶσθε πιὸ εὐσπλαχνικοὶ σὲ μιὰ κατάδικο γυναῖκα!

— Μπᾶ, σὲ τί κατεδικάσθη ;!

Καὶ τοὺς σκᾶτε τὸ καλαμποῦρι.

— Σὲ... κ α σ τ—ἄ ν ν α—γ κ α σ τ ρ ι κ ὰ ἔ ρ γ α!

Ἐὰν δὲν σᾶς φονεύσουν, μὴν ἀπογοητεύεσθε. Ἀγοράστε σὲ μιὰ ἑβδομάδα πάλι τὴν «Παπαροῦνα» καὶ θὰ τὸ... κατορθώσετε!

(Συνέχεια)

Ο,ΤΙ ΛΕΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΑΛΛΑ Η "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,, ΔΕΝ ΣΥΜΦΩΝΕΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

«Π α τ ρ ί ς». — Μέσα εἰς τὴν γενικὴν κατάπτωσιν ὅλων ἐν γένει τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, ἡ ὁποία παρατηρεῖται σήμερον, μεσα εἰς τὴν τρομακτικὴν κρίσιν, ἡ ὁποία μαστίζει πανταχόθεν τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα, μία μορφὴ παρηγορος, ὑψώνεται μέσα εἰς κάθε ἑλληνικὴν ψυχήν, μέσα εἰς κάθε ἑλληνικὴν καρδίαν. Ἡ μορφὴ τοῦ Ἐλευθερίου Κ. Βενιζέλου. Ὁ Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος εἶνε ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος. Ὁ Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος δὲν εἶνε ἁπλῶς ὁ Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος. Εἶνε ὁ Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος, ποὺ δεν εἶνε ἕνας Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος, οἱοσδήποτε, ἀλλ' εἶνε ὁ Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος. Ἐφόσον ὁ Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος ζῇ καὶ ὑπάρχει, θὰ ζῇ καὶ θὰ ὑπάρχῃ ὁ Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος. Ζήτω ὁ Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος!

«Π ρ ω ΐ α». — Βεβαίως δὲν εὑρισκόμεθα πλέον εἰς τὸ «περιθώριον τῶν γεγενότων». Ἀπὸ τὸ περιθώριον εἰσεπηδήσαμεν εἰς τὸ κείμενον καὶ πρέπει νὰ ἴδωμεν τί θὰ γίνωμεν. Θὰ κυξήσωμεν τὴν κυκλεφορίαν κατά τινας εἰσέτι μυριάδας φύλλων, ἢ θὰ παραμείνωμεν εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον; Ἄγνωστον. Ἢ μᾶλλον γνωστόν. Πάντως πρεπει νὰ γρηγορῶμεν, διότι ἡ ἀμαθὴς ἀπογευματινὴ ἐφημερὶς ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἀμαθής. μολονότι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐκδόσεώς της μᾶς παρακολουθεῖ βῆμα πρὸς βῆμα καὶ μᾶς ἀναγιγνώσκει ἐντατικῶς, μεθ' ὅσης τοὐλάχιστον ἐντάσεως τῆς ἐπιτρέπουν αἱ στοιχειώδεις γνώσεις της καὶ ἡ συλλαβιστική της εὐχέρεια τῶν ἀσυντάκτων συντακτῶν της. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ συνεχίσῃ τὴν ἀρχικῶς χαραχθεῖσαν πορείαν της, μὴ ὀρρωδοῦσα πρὸ οὐδενός, καθότι ἡ λέξις «ἀδύνατον», ὡς καὶ πλεῖσται ἄλλαι λέξεις δὲν ἔχουν τὴν θέσιν των εἰς τὸ λεξικον τῆς «Πρωΐας», τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενον, ὅπως εἶπε καὶ ὁ Ἄμλετ εἰς τὸν «Σαίξπηρ» του, δὲν εἶνε παρὰ μόνον «λέξεις, λέξεις, λέξεις!»

«Φ ω ν ὴ τ ο ῦ Λ α ο ῦ». — Φωνασκοῦν ὅτι φωνασκοῦμεν. Ἀλλὰ τί τεὺς νοιάζει καὶ ἂν φωνασκοῦμεν; Φωνασκοῦντες δὲν κάμνομεν τίποτε ἄλλο εἰμὴ τὴν φωνὴν νὰ ἀσκοῦμεν. Μάλιστα, κύριοι λαϊκοί! Γι' αὐτὸ φωνασκοῦμεν. Ἐὰν αἱ φωνασκίαι μας σᾶς ἐνοχλοῦν, ἠμπορεῖτε νὰ φύγετε ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν καὶ νὰ μᾶς τὴν ἀφήσετε. Δὲν θὰ εἴπωμεν «ὄχι.» Ἄλλως τε σεῖς πρόκειται νὰ φέρετε τὸν βασιλέα σας. Διατί δεν τὸν φέρνετε μίαν ὥραν ἐνωρίτερα, διὰ νὰ μὴ διαψευσθῶμεν εἰς τὰς προφητείας μας καὶ ὡς πρῶτοι ἡμεῖς ἀνηγγείλαμεν; Φέρτε τον λοιπὸν καὶ τότε λογαριαζόμεθα. Ἐν τῷ μεταξὺ παραμένομεν ἀπτόητοι εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς ἰδεολογίας μας ἐφόσον δὲν μᾶς ἐνοχλεῖ κανεὶς καὶ εἴμεθα πρόθυμοι ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ νὰ πέσωμεν νὰ κοιμηθῶμεν μέχρις ἑνὸς, ὅπως καὶ ὁ ὑμέτερος ἀρχηγὸς κ. Παναγῆς Τσαλδάρης, τοῦ Ἐπαμεινώνδα ἐκ Καμαρίου τῆς Κορινθίας. Ἀμήν.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΥ

ΧΟΝΔΡΗΝ ΚΥΡΙΑΝ. Ἐνταῦθα. Ὁ σύζυγός σας δὲν σᾶς ἀπατᾷ ἐπειδὴ εἶσθε χονδρή, ἀλλὰ ἐπειδὴ εἶνε...καλοκαίρι. Τὸν χειμῶνα θα εἶνε πιστότερος.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ Φ. Ἐνταῦθα. Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ μᾶς δώσατε διεγνώσαμεν ὅτι τὸ ἕλκος τοῦ στομάχου σας ὀφείλεται εἰς ἐλαφρον κρυολόγημα. Κάμετε συχνὰς ἐντριβὰς μὲ...σύζυγον.

ΔΙΣΚΟΛΙΟΝ. Πειραιᾶ.—Τί νὰ κάνῃ ἡ Ἐπιστήμη ὅταν ὁ ἀσθενὴς δὲν μπορεῖ νὰ...κ ά ν ῃ τίποτα.

ΠΑΡΘΕΝΙΚΟ ΛΕΛΟΥΔΙ. Ἐνταῦθα. Γιὰ τὰ σπυράκια τοῦ προσώπου ἔχουμε γράψει πολλὲς φορές. Διὰ τὴν πάθησιν αὐτὴν δὲν ὑπάρχει φάρμακον ἐξωτερικῆς χρήσεως ποὺ μᾶς ζητᾶτε. Μόνον ἐσωτερικῆς ὑπάρχει. Παντρευτῆτε ἐπὶ τέλους γιὰ νὰ πάψετε νὰ μᾶς ἐνοχλῆτε.

ΛΕΧΩΝΑΝ. Ἐνταῦθα. Εἶσθε πολὺ περίεργη γυναίκα! Πῶς θέλετε νὰ μοιάζῃ τὸ παιδὶ τοῦ συζύγου σας ἀφοῦ ὅπως καὶ ἡ ἰδία ὁμολογεῖτε εἶνε...Καπετάνιος! Τὰ παιδιὰ ποὺ μοιάζουν τοῦ συζύγου σας εὑρίσκονται εἰς διαφόρους λιμένας τῆς Γῆς.

ΙΑΤΡΟΝ. Ἐνταῦθα. Ἡ ἀσθένεια σας εἶνε σοβαρά, ἀλλὰ δὲν μᾶς εἶνε δυνατὸν νὰ σᾶς δώσωμεν καμμίαν ἰατρικὴν συμβουλήν. Εἶσθε συνάδελφος καὶ σᾶς λυπούμεθα.

ΝΕΟΣ ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΚΟΛΟΣΣΟΣ

Εἰς τὰ ναυπηγεῖα τοῦ Κιέλου πρόκειται νὰ καθελκυσθῇ τὸ μεγαλείτερον ὑπερωκεάνειον τοῦ κόσμου. Τὸ νέον τοῦτο γερμανικὸν ὑπερωκεάνειον θὰ ὀνομασθῇ «Ζαχ. Παπαντωνοίου», διότι θὰ ἔχῃ 1300 θ έ σ ε ι ς.

ΣΟΒΑΡΟΣ ΧΗΡΟΣ ζητεῖ σοβαρὰν χήραν καὶ μὴ χηρότερα.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἓν ἑκατομμύριον ἀτόκως καὶ τοῖς μετρητοις, ἄνευ ἐγγυήσεως. Ἀρκεῖ ὁ λόγος τῆς τιμῆς ὅτι δὲν θὰ ἐπιστραφῇ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πνεῦμα διὰ τὰς Μικρὰς Ἀγγελίας τῆς «Παπαρούνας», ἀλλὰ δὲν εὑρίσκεται.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ ὅ,τι πολυτιμότερον ἔχει μία κόρη. Ὁ εὑρὼν παρακαλεῖται νὰ τὸ κρατήσῃ ὡς ἄχρηστον εἰς αὐτὸν καὶ τὴν κόρην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ στέγη ὡς στρατηγεῖον τοῦ ἑκάστοτε ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως.

ΣΟΒΑΡΟΣ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΟΣ ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν παρὰ θρησκευτικῷ περιοδικῷ.

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΚΥΝΙΚΗ ΑΝΑΙΔΕΙΑ

Κυρία τῆς ἀνωτέρας κυνωνίας συζητεῖ μὲ ἀντιπρόσωπον τοῦ κυνικοῦ γένους περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς καταργήσεως τοῦ μπόγια....

ΤΖΑΜΠΑΤΖΗΔΕΣ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ

ΦΟΥΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΣΟΝΕΤΤΟ

(Ἡ «Παπαροῦνα» εἰς τὴν στήλην αὐτὴν θὰ δημοσιεύῃ τὰς συνεργασίας ποὺ μᾶς ἀποστέλλωνται εὐγενῶς ἀπὸ διαφόρους ἐκτάκτους συνεργάτας).

Ἐτίναξα, ξετίναξα τῆς μυγδαλιᾶς τὴ (ράχη.
Μαύρ' εἶν' ἡ νύχτα στὸ βουνό—πῶς (πάει τὸ συνάχι ;...
Τσαρουχομπαρουτόσκαγα, τσουρέκια,μα- (γερίτσα,
κυθαρομαντολόβιολα, ντομάτες καὶ κο- (ρίτσια !..
Ρετσινομουρουνόλαδο καὶ μπογαδόμπου (γάτσες,
μαγκανοπηγαδόνερα κι' ὑπόγειες ταρά- (τσες !....
Ἀγρο Παλαμο Γρύπαρος, Γρηγόριος (Παρλαπάπας,
τὸ γελεκάκι ποὺ φορεῖς...Ἀγάπη μου ! (Σὺ εἶπας !
Κουτσουροξυλοκέρατα καὶ πιτσιροπου- (τίγκες..
Βρασεριζοβλαστήματα... μᾶς φάγανε ! (σφίγγες !..
Καρεκλοχεροπόδαρα καὶ κουμαροστα- (φίδες,
σκουληκομερμηγκότρυπες καὶ ποντικο- (μαμῆδες !..
Δάσκαλε ποὺ βδύδασκες καὶ νόμο δὲν (ἐκράτεις...
Μπριγκέτα-Χέλμ καὶ Βίλλυ-Φρίτς, Κα- (βάφης καὶ Σωκράτης !..

Κ. ΚΟΚ.

ΕΝΑ ΑΝΑΙΚΑΙΟΝ ΚΑΚΟΝ

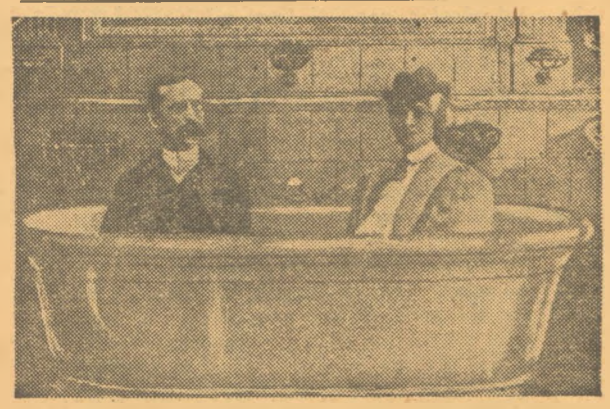

Συντάκτης μας μεταβὰς εἰς τὸ σπίτι τοῦ συνεργάτου μας κ. Ὀνειρου Κελεπούρη, κατέλαβεν αὐτὸν ἐξ ἀπροόπτου ἐντὸς τοῦ λουτροῦ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ συνεργάτης μας ἔπερνε μὲ τὴν ἐρωμένην του τὸ πρῶτον μπαὶν - μίξτ. Ὡς πληροφορούμεθα, ὁ κ. Ὀνειρος Κελεπούρης μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ποιητικοῦ του ἔργου θὰ πνιγῇ εἰς τὸ λουτρον του, ευχαριστημένος τελείως ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του.

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Είμαι ὂν μελαχροινόν,
ἔχω καὶ μεγάλα ὠτα
κι' ὅταν θέρυβον ἀκούω
παρευθὺς γυρνῶ τὰ νῶτα.
Τί είμαι;
Λύσις: Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως.

***

Εἰς τὸν ὕπνον κάποτ' εἶδον
τοὺς πόδας μου πῶς ἔνιψα
πὼς εἰς τὰ νερὰ ἐπήδων
καὶ ἔντρομος ἀνένηψα.
Τί εἶμαι;
Λύσις : Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

***

Εἶμαι ὂν μὲ δύο πόδια
γνωστὸν στῆς γῆς τὰ πέρατα,
διαφέρω ἀπὸ τὰ βόδια
καὶ ὅμως ἔχω κέρατα.
Τί εἶμαι;
Λύσις: Σύζυγος.

***

Εἶμαι μαῦρος σὰν τὴν πίσσα
καὶ ποτὲ καῦμοὺς δὲν εἶχα
καὶ σὲ γάμους, σὲ βαφτίσα
ἐξηγέμαι εἰς τὴν τρίχα.
Τί εἶμαι;
Λύσις: Παππᾶς!

ΛΟΥΚΟΥΛΛΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ ἰατρὸς πρὸς τὸν φαγᾶν πελάτην. — Λοιπὲν θὰ τρῶς δύο μπριτζόλες, τέσσερα αὐγά, ἕνα γιαοῦρτι, πέντε πορτοκάλια καὶ δυὸ γλυκίσματα.
—Πρὸ ἢ μετὰ τὸ φαγητόν, γιατρέ;
—!!...

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

—Ξέρεις, Ἄννα, χθὲς εἶδα τὴν Νίνα σὲ κακὰ χάλια! Ἦταν πετσὶ καὶ κόκκαλο!
—Τί λές;! Ἦταν ἄρρωστη;!
—Ὄχι...γδυτή.

ΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ ΜΑΣ

Τὸ μοιραῖον ποὺ ἐφοβούμεθα ἐπὶ τόσον καιρὸν δὲν ἀπεσοβήθη. Χθὲς τὴν ἑσπέραν καὶ περὶ ὥραν 7ην ἀκριβῶς συνηντήθησαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Παπαρούνας» οἱ θανάσιμοι ἐχθροὶ τῶν ἀναγνωστῶν της κ. κ. Ὄνειρος Κελεπούρης, ποιητὴς τῶν «Ἀπονενοημένων Διαβημάτων» καὶ Ποῦλος Πουλόπουλος, πρώην μεγαλέμπορος ἀποικιακῶν κλπ. Ἀμέσως συνήφθη μεγάλη φιλολογικὴ συζήτησις μεταξὺ τῶν δύο λογίων, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ ἐξόρυξις τοῦ ἀριστεροῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ Ὀνείρου Κελεπούρη ὑπὸ τοῦ κ. Πούλου Πουλοπούλου, ὁ ὁποῖος κατόπιν μετανοήσας ἐζήτησε νὰ παρηγορήσῃ τὸν τραυματισθέντα φίλον του διὰ τῆς φράσεως: «Καλλίτερα νὰ σοῦ βγῇ τὸ μάτι παρὰ τὸ ὄνομα.»

Ἀνωτέρω: Μία φωτογραφία τοῦ ποιητοῦ Ὀνείρου Κελεπούρη μετὰ τὴν πρόχειρον ἐπίδεσιν τοῦ τραύματός του. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ κ. Ὄνειρος Κελεπούρης δὲν εἶνε καθόλου δυσηρεστημένος ἀπὸ τὸ πάθημά του, ἔχων ὑπ' ὄψει τὴν παροιμίαν, ἡ ὁποία βεβαιοῖ ὅτι εἰς τὸ βασίλειον τῶν τυφλῶν ποιητῶν ὁ μονόφθαλμος βασιλεύει.

ΑΠΟΧΕΙΡΟΜΗΝΕΝΑ ΔΙΑΒΗΜΑΤΑ

ΚΟΥΚΟΥΝΑΡΕΣ ΒΟΘΡΟΚΑΤΑΠΙΟΤΕΣ

Βαράγαν τὰ λαλούμενα ἀνάρια (στὰ πουρνάρια,
ὦ, τῶν μαγιῶν σου, γεύμενε τῆς (Κερατιᾶς, ἀγάντα,
παιχνίδιζες ἀνέμελος συθέμελος (στ' ἀχνάρια
στὸ μπογατσοξελίγωμα, συφοριαζ- (σμένος πάντα.

Κι' ὄντας βαθειὰ στὸ μούχρωμα (ἀντήχαγαν τὰ μπάσσα,
μπάσσα καὶ μπασσοσίγοντα, μπασ- (σα βαρυτονάλε,
οἱ περμαντέννες πλάκωναν ἀπόρ- (ριζα, ὦ καγιάσσα,
κι' ἀρχίζαν νὰ χορεύουνε ξέφρενο (μπακανάλε!

Τότες, ὦ τότες, τότες, ὦ, τὸ τί γε- (νόνταν τότες,
πέφταν τριγύρω ἀγριωπὲς οὖλες (οἱ Ὀττεντότες
καὶ γκὰπ καὶ γκεὺπ ἀκούγονταν (τοῦ κόπανου οἱ νότες.

Τὰ μαντολῖνα σφύραγαν καὶ τὰ (βιολιὰ δαγκώναν,
σιγά, σιγὰ τὰ φλάουτα τὶς μελευ- (διὲς μαγκώναν
καὶ οἱ ζουρνάδες τὶς χοντρὲς κοι- (λιές τους ἐξογκώναν...

ΟΝΕΙΡΟΣ ΚΕΛΕΠΟΥΡΗΣ

ΟΙ ΑΝΔΡΕΙΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΜΑΣ

Ὁ πρύτανις τῶν Ἑλλήνων παντοπωλῶν καὶ συγγραφεὺς τῶν «Ἀπελπιστικῶν Πεζοτραγούδων» κ. Ποῦλος Πουλόπουλος, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸ γνωστὸν ἐπεισόδιόν του μὲ τὸν ποιητὴν τῶν «Ἀπονεναημένων Διαβημάτων» κ. Ὄνειρον Κελεπούρην, ἄφισε γενειάδα τόσον διὰ νὰ μὴ ἀναγνωρίζεται εὐκόλως, ὅσον καὶ διὰ νὰ ἡμπορῇ κανεὶς νὰ τὸν ἁρπάξῃ ἀπὸ κάπου ἐν περιπτώσει φιλολογικῆς συζητήσεως. Ὁ κ. Ποῦλος Πουλόπουλος, εἰς σχετικὴν συζήτησιν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἀπωλέσαμεν τρεῖς ὀδόντας, δυο δάκτυλα τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς καὶ ἑκατὸν ἑβδομῆντα τρεῖς καὶ ἡμίσειαν τρίχας τῆς κεφαλῆς, ἄγνωστον πῶς, μᾶς διεβεβαίωσεν ἐπισήμως ὅτι οὐδέποτε θὰ παύσῃ γράφων «Ἀπελπιστικὰ Πεζοτράγουδα».

ΑΠΕΛΠΙΣΤΙΚΑ ΠΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

ΥΔΡΟΚΥΑΝΙΚΟ ΟΞΥ

Βάστα, κακὲ Ροτζάϊρον, ποὺ σ' ἔχα δῆ στὸ Κάϊρον ὄμορφο σὰν τὸ Μπάϋρον καὶ σοῦπα: ὦ Λυσιστράτη, ἀφόντας σ' ἀκοστάρισα, σουμπιτα σὲ γευστάρισα γιατί εἶσαι πειὸ μερακλαντὰν κι' ἀπ' τὸν Πανάϊτ Ἰστράτι! Πάρε λοιπὸν κακέ, (ἄχ, κακὲ) τὸ τράμ γιὰ τὸ Παγκράτι, νὰ κατεβῇς στὸ Ζάππειο, π' ἀράδα τὰ μαγκάκια, για τυχερὰ προσμένουνε κρυμμένα στὰ παγκάκια, καὶ βόγγουνε, ὦ καὶ βογγουνε, ποὺ τρίζει τὸ πεζοῦλι καὶ πάει βαθειὰ ἡ ἡδονὴ ὡς μέσα στὸ μεδοῦλι, καθὼς μιμιέσαι ἀμίμητα τὴ δόλια Κοτοπούλη! Κι' ὦ! σὰν περνοῦν τ' ἀχρένιαστα καὶ τσαμωνένται ἀμόνιαστα, ἅρπαχτα κι' ἀρραβώνιαστα τ' ἀνώφελα βλαμάκια, μὲ τὰ σοπάκια δεῖρε τα,στην ἀγκαλιά σου γύρε τα, ποὺ ὁ διαολος ἐπῆρετα κ' ἡσυχα δὲν καθενται, μὰ ὁλονυχτὶς κουνιῶνται. Κι' ὅταν χωρὶς ἀνέσασμα, ἀπὸ τὸ κοψομέσασμα συνέρθουνε, σηκώσου καὶ σήκωστα μετέωρα, ὡσότου τὸν ἀγλέορά τὸν βγάλουνε καὶ ἄκου, ποὺ ἀντάμα θὰ λυσσάζουνε κι' ἀνώφελα θὰ κράζουνε «βοήθεια» τοῦ κάκου! Καὶ τότες. ὦ Ροτζάϊρον, βάλε κολλάρα Μπάϋρον, τραβα γραμμὴ στὸ Κάϊρον κ' εὐθύς, ὦ κεραμίδα, ἀνέβα στὴν πειὸ ἀψηλὴ κι' ὀξεῖα πυραμίδα ποὺ ἐγὼ σω στὰ σοῦ λέω πὼς εἶν' ἡ γνωστὴ τοῦ Χέοπος καὶ θὰ σὲ δοῦνε ὅλοι, μὰ σὺ ἀγνάντια θὰ τηρᾷς κι' ἀδιαφορα θενὰ σφυρᾷς μὲ τὴ γλυκάδα σου ἔλη: «Ὡραία ποῦν' ἡ Ζάκυνθος, ἄχ. νάταν πειὸ μεγάλη γιὰ νἄβλεπα τὴν Πόλη.»

ΠΟΥΛΟΣ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ γνωστὸς πωτχεύσας ἔμπορος ἀποικιακῶν

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

ΜΙΑ ΩΡΑ ΜΕ ΤΟΝ...ΘΕΟΝ

ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Στοῦ «Ἄλλου Κόσμου» τὴ φαρδειὰ καὶ μακαρία πλάζ,
συντάκτη μας ἐστείλαμε νὰ κάνῃ ρεπορτάζ.
Συνέντευξη μὲ τὸ Θεὸ ἐπῆρε, μεγαλεῖον,
καὶ ἄκουσε τὴ γνώμη του ἐπὶ τῶν ἐγκοσμίων.
Ὕστερα στὸν Παράδεισο ἐνῶ ἐπεριπάτει
συνήντησε τὸν ἔνδοξο φιλόσοφο Σωκράτη.
Τοῦ πῆρε μιὰ συνέντευξη λοιπὸν ἐκτεταμένη
ποὺ δὲν θὰ τὴν ξεχνᾷ ποτέ,
κι' ἔμαθε πὼς οἱ φοιτηταὶ
μὲ τὰ κασκέττα ποὺ φοροῦν εἶνε...χαριτωμένοι!
Ὕστερα βρῆκε τὸν Ἀδὰμ, τὴν Εὔα, τὸν Γιαγκούλα
καὶ χίλιους ἄλλους ρώτησε καὶ τοῦ τὰ εἶπαν οὖλα.
Μὲ τὸν Θεὸ μαζὺ μετὰ, στὴν Κόλαση τραβῆξαν,
καὶ εἶδαν πράγματα πολλὰ, ποὺ γέλασαν καὶ φρίξαν!
Πρῶτα μὲ τὸν «Ἐξ' ἀπ' ἐδῶ» πιάνει φιλὴ κουβέντα,
καὶ μὲ τὸ στόμα ἀπέμεινε ὁ κακομοίρης τέντα.
Μετὰ μιλάει μὲ τὸν Σουρῆ γιὰ ποίηση ἐν γένει
καὶ πέρνει μιὰ συνέντευξη ἀπ' τὴν «Ὡραία Ἑλένη».

(Συνέχεια)

—Γι' αὐτὰ τὰ μοῦτρα, μάλιστα, ἀγριεμένη μ' εἶπε,
μώρ' δὲν κυττᾶς τὰ χάλια σου βρὲ σύ. ..γαϊδούρειε ἵππε!
—Θέλω, κυρά μου, ἀπὸ σὲ νὰ μάθω μόνο ἕνα:
εἶν' οἱ γυναῖκες μας πιστὲς, ἢ μοιάζουνε μὲ σένα;
—Τί νὰ σοῦ πῶ, ἄστες κι' αὐτὲς νὰ πᾶνε στοὺς ἀνέμους,
ἂν ζοῦσε ὁ Ὅμηρος μὲ σᾶς
ἔτσι ποὺ ἤτανε γλωσσᾶς,
μὲ τὸ καντάρι θἄγραφε τοὺς...Τρωϊκοὺς πολέμους.

***

Ποιὸ πέρα βλέπω μιὰ τρανὴ παρέα ἀπὸ παπάδες
γελοῦσαν, τρέχαν, χόρευαν καὶ κάνανε καντάδες.
—Θεέ μου, ὅλους τοὺς ἱερεῖς ἐδῶ τοὺς ἔχεις βάλει;
Εἶνε κι' αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ ὅπως κι' ἐμεῖς οἱ ἄλλοι;
—Ὄχι οἱ παπάδες τὸ κακὸ μέσ' τὴ ζωὴ δὲν κάνουν,
καὶ...τσὶφ Παράδεισο ὅλοι τους πηγαίνουν σὰν πεθάνουν.
—Μὰ τότε πῶς βρεθήκανε ἐδῶ ὅλοι αὐτοί;
Μὴ βρῆκαν στὸν Παράδεισο τὴν εἴσοδο κλειστή;
Καὶ μ' ἀπαντάει ὁ Θεὸς
κάτι ποὺ μένω ἐννεὸς.
—Ἔχουν ἀπόκρηες ἐδῶ, καὶ ὅλοι αὐτοὶ παπάδες
εἶνε διαόλοι, τέκνον μου ντυμένοι...μασκαράδες.

***

Σὲ λίγο βλέπω κάποιονε ποὺ μ' ὅλη τὴν ὁρμή του
σὲ ἕναν τοῖχο χτύπαγε διαρκῶς τὴν κεφαλή του.
—Ποιὸς εἶν' αὐτὸς Θεοῦλι μου, ρώτησα μ' ἀπορία,
καὶ διατί τοῦ κάνετε αὐτὴ τὴν τιμωρία;
—Ναί, τοῦ ἀξίζουν, φίλε μου, αὐτὲς οἱ συμφορές!
Ξέρεις τί ἔκανε στὴ Γῆ; Παντρεύτη...δυὸ φορές!
—Μὲ τόση φόρα, κύττα τον, στὸν τοῖχο πὼς χτυπάει,
καὶ ὅμως τὸ κεφάλι του, περίεργον, δὲν σπάει!
—Ὦ, δὲν παθαίνουν τίποτα αὐτὰ τὰ παληοτέρατα,
προφυλακτῆρες, τέκνον μου, ἔχει τὰ δυό του...κέρατα.

***

Νὰ κι' ἄλλος ἕνας πάρα κεῖ σ' ἕνα κλουβὶ κλεισμένος,
μὲ σιδερένια κάγκελα, διπλομανταλωμένος...
—Τί εἶν' αὐτὸς, ἐρώτησα, Θεέ μου, τί ἔχει κάνει
καὶ μέσ' τὰ σίδερα αὐτὰ τὸν κλεῖσαν νὰ πεθάνῃ;
—Γιὰ λόγους τὸν ἐκλείσανε, παιδάκι μου προνοίας,
ἁπλούστατα ὁ ἄνθρωπος ἦταν στὴ Γῆ...ταμίας!

***

—Κι' αὐτὴ ἐκεῖ ποὺ διαρκῶς χτυπιέται καὶ φωνάζει,
γιατί στὰ χείλη της νερὸ κανένας δὲν τῆς στάζει,
τί ἔκανε κάτω στὴ Γῆ, Θεέ μου νὰ μοῦ πῆτε
κι' ἔτσι σκληρὰ στὴν Κόλαση δῶ μέσα τιμωρεῖται;
—Ὅ,τι ἔκανε τῆς κάνουνε, αὐτὴ εἶνε ἡ ἀρχή μου,
ὦ, θὰ τὴν ξέρεις, δὲν μπορεῖ. ἡ...Οὔλεν εἶν' παιδί μου.

***

—Κι' ἐκεῖνος π' ὅλο τὸν σκουντᾶν καὶ τόνε καταβρέχουν
καὶ νὰ μὴ κοιμηθῇ ποτὲ οἱ Διάβολοι προσέχουν,
ποιὸς εἶνε καὶ τί ἔκανε κακὸ στὴν κοινωνία,
γιὰ νά τονε δικάσουνε σ' αἰώνια...ἀϋπνία;
—Ὅ,τι στὴ γῆ ἀπῆλαυσε στερεῖται ἐδῶ καθεὶς,
αὐτὸς ποὺ βλέπεις ἤτανε Ἕλλην καὶ...βουλευτής.

***

—Μ' αὐτὸς ἐκεῖ ποὺ στίβουνε σὲ πρέσσα τὸ κορμί του,
καὶ προσπαθοῦν οἱ διάβολοι νὰ βγάλουν τὸ ζουμί του;
—Ἡ ἔφορος θὰ ἤτανε κάτω στῆς γῆς τοὺς τόπους;
ἢ ἕνας ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς τοῦ κόσμου...φιλανθρώπους.

***

—Αὐτὸς ἐκεῖ τί ἔκανε ποὺ τὸν δικάζουν ὅλοι
μέρα καὶ νύχτα συνεχῶς, καθημερνὴ καὶ σκόλη;
Πότε γιατί κινήθηκε, πότε γιατί μιλάει,
πότε γιατί στραβόκατσε καὶ...καὶ στραβο...κυττάει!
—Ἄ, ἔτσι τιμωρεῖ ἐδῶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς,
ὅλους αὐτοὺς ποὺ ἤτανε στὴ γῆ...εἰσαγγελεῖς!

***

—Λοιπὸν, Θεέ μου, εὐχαριστῶ πολὺ τὴν ἀφεντιά σου
καὶ φεύγω γιατί ἄργησα, ὀρεβουὰρ καὶ γειά σου...
—Ψὶτ, ψὶτ, ψὶτ, ψὶτ... γιὰ ἔλα δῶ, ὁ Ὕψιστος φωνάζει,
καὶ μ' ἕνα σάλτο μ' ἔφτασε κι' ἀπ' τὸ γιακᾶ μ' ἁρπάζει!

***

—Τί τρέχει πάλι, τὸν ρωτῶ λιγάκι θυμωμένος,
μπορῶ νὰ φύγω ἐλεύθερα, δὲν εἶμαι πεθαμένος!
—Καλὰ, θὰ φύγῃς μὰ ἔλα δῶ, μὴ γίνεσαι μπελᾶς,
ξέρεις ἐτροποποίησα τὰς δέκα ἐντολάς...
Γράφτες λοιπὸν καὶ πήγαινε στὸν Κόσμο νὰ τὶς δώσῃς
ἐνδιαφέρομαι πολὺ, θὰ μὲ ὑποχρεώσῃς!
—Πολὺ εὐχαρίστως, Ὕψιστε, μουρμούρισα τοῦ Πλάστου,
κι' ἀκούγοντάς τον ἔγραψα τὰς δέκα ἐντολάς του:

***

«Ἐγὼ εἶμαι μόνον ὁ Θεὸς, κανένας δὲν μὲ φτάνει,
δὲν ἔχω σχέση δὲ καμμιὰ μὲ κάποιον ἄλλον...Γιάννη!»

***

«Μὴ προσκυνᾶτε εἴδωλα, κρατήσατε τὴ θέση σας
ἀπ' τὸ πολὺ προσκύνημα θὰ σᾶς πιστῇ ἡ...μέση σας!»

***

«Νὰ μὴν ὁρκίζεσθε ποτὲ, σᾶς δίνω ὁδηγία,
γιατί θὰ τιμωρεῖστε ἐδῶ, νὰ...μὰ τὴν Παναγία!»

***

«Σάββατο μὴ δουλέψετε, ὅ,τι δουλειὰ καὶ νἄχῃ,
γιὰ νἄσαστε τὴν Κυριακὴ μὲ...ἐλαφρὸ στομάχι».

***

«Νὰ τιμᾶτε τοὺς γονεῖς σας, νἄστε πάντα εὐσεβεῖς,
κι' ἂν ἀργοῦνε νὰ πεθαίνουν, τοὺς βοηθᾶτε λίγο ἐσεῖς».

***

«Μὴ φονεύσετε ποτέ σας, τὸν πλησίον στὴ Γῆ,
ἐξαιροῦνται: ἡ πεθερά σας, τὰ κουνούπια κι' οἱ κοργιοί».

***

«Οὐ μοιχ.... σᾶς τὸ λέω, ἁμαρτία εἶνε μεγάλη
πιὸ καλὰ νὰ παντρευτῆτε κι' ἄς σᾶς κ.... οἱ ἄλλοι!»

***

«Μὴ κλέβετε, μὴ κλέβετε ποτὲ κάτω στὴ Γῆ,
διότι κινδυνεύετε νὰ γίνετε...ὑπουργοί!»

***

«Μὴ ψευδομαρτυρήσετε ὅσο στὸν κόσμο ζῆτε,
ἐκτὸς μόνον ἂν πρόκειται καλὰ νὰ...πληρωθῆτε!»

***

«Τὰ ξένα ἀγαθὰ ποτὲ νὰ μὴν ἐπιθυμήσετε,
ἂν ἀπ' τὴν πεῖνα θέλετε ἐνδόξως νὰ ψοφήσετε!»

***

—Αὐτὲς εἶνε οἱ ἐντολὲς, παιδί μου, πέρα ὡς πέρα,
βελτιωμένες ἀρκετὰ καὶ ἔκδοσις δευτέρα.
—Ὕψιστε, σὲ παρακαλῶ, τοῦ λέω μ' ἀπελπισία,
πότε περίπου θὰ γενῇ ἡ «Δευτέρα Παρουσία;»
—Ξέρω κι' ἐγὼ, παιδάκι μου, θὰ τὸ σκεφθῶ στὸ τέλος,
ἂν ξαναβγῇ στὶς ἐκλογὲς ποτὲ ὁ Βενιζέλος.
—Καὶ οἱ νεκροὶ θ' ἀναστηθοῦν;
—Καὶ βέβαια, ὦ γιέ!
θὰ κάνουν ὅτι κάνουνε σὲ κάθε ἐκλογές!

***

Μ' ἀπάνω στὴν κουβέντα μας ὁ ἅγιος Πέτρος φτάνει
κι' ἔξω φρενῶν ἀπ' τὸ γιακᾶ τοῦ σακκακιοῦ μὲ πιάνει!
—Βρὲ σύ, ἀκόμα εἶσαι ἐδῶ; λέει καὶ μὲ μιὰ κλωτσά του
χωρὶς νὰ πάρω ἀναπνοὴ στὴ Γῆ βρέθηκα κάτου.
Τότε τοῦ φώναξα: ἐὰν δὲν ἤσουν ὁ Ἅγιος Πέτρος,
κάτι θὰ ἄκουγες φίλε μου καὶ μάλιστα...ἐμμέτρως.

***

Πεινοῦσα ὅμως' ἔτρεξα λοιπὸν κάπου καὶ δείπνησα,
ὕστερα τἄγραψα αὐτὰ καὶ ἀκολούθως...ξύπνησα!

ΤΕΛΟΣ

Ο ΚΟΚΟΡΑΣ

Αι ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑΙ ΣΥΝΗΘΕΙΑΙ ΚΑΘ' ΥΠΝΟΥΣ

"Οταν ὁ ἐλεγκτὴς τῶν εἰσιτηρίων τῶν σιδηροδρόμων εἶνε ὑπνοβάτης....

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ναπολέοντα Λαπαθιώτην, πρίγκηπα τῶν ποιητῶν, ἀδιόρθωτον νυχτοπερπατητήν, «ἐραστὴν γλυκόν, ἐρωμένον γλυκύτατον» κλπ. — Μὲ πολλὴ χαρὰ πήραμε τὸ γράμμα σας. Δημοσιεύουμε ἐδῶ τὴ συμπλήρωσι ποὺ μᾶς ἐστείλατε τοῦ διστίχου, ποὺ ἐδημοσίευσε ἡ «Παπαρούνα» στὸ περασμένο φύλλο.

«Μὰ γιὰ τὸν ποιητὴ τὸ Λαπαθιώτη ἀκόμα λένε ὅτι....»

Σεῖς συμπληρώνετε:

«....δὲν παύει ποιήματα νὰ κάνῃ καὶ νὰ ἐπιμένῃ μὲς στὴν πλάνη....»

Καὶ μᾶς ρωτᾶτε: «Δὲ φτάνει ἔτσι ὅπως ἐμάκρυνε τὸ ποίημα ;» Τί νὰ σᾶς ποῦμε ; Ἀφοῦ γιὰ σᾶς φτάνει, γιὰ μᾶς περισσεύει!... Σ' ἄλλη στήλη δημοσιεύουμε ἄλλους στίχους σας, ποὺ μᾶς εἴχατε στείλει ἄλλοτε.

Πότον Φωλίτην, Ἐθνικὸν Θέατρον.— Προσῆλθε στὰ γραφεῖα μας ὁ κ. Γουλιέλμος Σαιξπῆρος, διαμαρτυρόμενος διότι τὰ ἐβάλατε μαζύ του καὶ μᾶς παρεκάλεσε νὰ συνηγορήσωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ. Τὸ κάμνομεν εὐχαρίστως. Μὰ ἔχει καὶ λίγο δίκιο ὁ ἄνθρωπος. Ἐπειδὴ ἔγραψε μερικὰ ἔργα, πρέπει νὰ τοῦ τὸ καπανάτε διαρκῶς ; Ἀφῆστε τὸν ἥσυχο, βρὲ ἀδερφέ! Ἂν ἐζοῦσε, δὲ θὰ τὸ ξανάκανε!

Κον Πὼλ Βαλερύ, Ἀκαδημαϊκόν, Παρισίους.— Κάμνετε σύγχυσιν, ἀγαπητὲ ποιητά. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν εἶνε ἀφετηρία τῶν τραὰμ τῆς γραμμῆς Φαλήρων καὶ ὁ Μάριος Βαγιάνος εἶνε μέγας ποιητής. Γιὰ τὸν κ. Παπανδρέου ὑπῆρξε ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κατὰ τὴν παιδικήν του ἡλικίαν, ἀλλ' ἀφότου ἔκαμε τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον, ἀπεσύρθη εἰς τὰ ἴδια καὶ ἄρχισε τὰ ἴδια. Σκοπεύει δηλαδὴ νὰ ξανακάνῃ Ἐθνικὸν Θέατρον, διὰ μεγάλους αὐτὴν τὴν φοράν.

Κον Γκάντι, Ἰνδίας. — "Οχι, ἀγαπητὲ Μαχάτμα! Δὲν εἶνε εὔκολον νὰ γίνετε χριστιανός, διότι ὁ χριστιανισμὸς διατάσσει ὅταν ἔχετε δύο χιτῶνας, νὰ δίδετε τὸν ἕνα. Δὲν ὁμιλεῖ δι' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν ἕνα, ὅπως σεῖς, διότι αὐτὸ ἀντίκειται εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη. Φαντάζεσθε τί θὰ γίνῃ ἂν δώσετε τὸν ἕνα χιτῶνα σας ;

Κον Γεώργιον Κονδύλην, ἐνταῦθα. — "Οχι, στρατηγέ μου. Οἱ ἀρχαῖοι "Ελληνες δὲν ἐγνώριζαν τὸ σαποῦνι. Καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος ποὺ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἔγινε Μέγας.

Κον Πολυχρονόπουλιν, Διευθυντὴν Ἀσφαλείας, ἐνταῦθα — Σᾶς πληροφοροῦμεν ἐν πάσῃ μυστικότητι ὅτι ὡς πληροφορούμεθα ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς, ὁ στρατηγὸς Πλαστήρας πρόκειται νὰ καταφύγῃ εἰς Κάλυμνον.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ λέξεις. Πληροφορίαι διεύθυνσιν Λεξικοῦ Ἑλληνικῆς Γλώσσης.

Η ΧΕΙΡΟΜΕΝΤΙΣ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

(Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνῶσται καὶ ἀναγνώστριαί μας, ὅσοι καὶ ὅσες θέλευν νὰ μάθευν τὸν χαρακτῆρα τους νὰ ἀποστέλλευν τὰς χεῖρας των εἰς τὴν διεύθυνσιν:

Γραφεῖα «Παπαρούνας»
διὰ χειρεμάντιδα).

ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΝ ΝΕΟΝ. — Τὰ χέρια σας δείχνουν ὅτι ἔχετε μεγάλην φαντασίαν. Ἀμφότερα ἔχευν ρόζευς· φαίνεται ὅτι ἐργάζεσθε καὶ μὲ τὰ δύο.

ΥΠΟΥΡΓΟΝ. Ἐνταῦθα. Τὰ χέρια σας εἶνε κατάλληλα διὰ τό.... ἐπάγγελμά σας..

Μεταχειρίζεσθέ τα καταλλήλως καὶ θὰ προοδεύσετε.

ΚΟΥΛΟΝ. Πειραιᾶ. Ἀποστείλατέ μας τοὺς πόδας σας.

ΕΚΑΤΟΓΧΕΙΡΑ. Ἐνταῦθα. Μὴ διάζεσθε, σὲ μερικοὺς μῆνες θὰ ἔχουμε ἐξετάσει ὅλα τὰ χέρια σας, θὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν.

ΤΖΑΝΕΤΟΠΟΥΛΟΝ. Πυγμάχον. Ἐλάβαμε τὰ χέρια σας, δυστυχῶς ὅμως κατέστη ἀδύνατον νὰ τὰ ἐξετάσωμεν, διότι ....φοβούμεθα.

ΠΟΙΗΤΗΝ. Ἐνταῦθα. Μᾶς γραφετε ὅτι δὲν μπορεῖτε νὰ μᾶς στείλετε τὰ χέρια σας, διότι σᾶς χρειάζονται γιὰ νὰ γράφετε. Ἀποροῦμεν τί σᾶς χρειάζονται. ἀφοῦ, δόξα σ' ὁ Θεός, ἔχετε...πόδια.

ΧΗΡΟΝ. Ἐνταῦθα. Ἡ χήρα σας εἶνε καλή.

ΟΙ ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ

Μία σπανία φωτογραφία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐπαναστάσεως, τὴν ὁποίαν ὁ φωτορεπόρτερ μας τοῦ ἐτράβηξεν, ἀπαρατήρητος. Ὡς γνωστόν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἀναπαράστασιν σκηνῶν ἀπὸ τοὺς μύθους τοῦ Αἰσώπου. Εἰς τὴν ἀνωτέρω εἰκόνα ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως ὑποδύεται τὸ πρόσωπον τοῦ ἥρωος μὲ τὴν λεοντῆν....

ΔΙΑΚΟΝΟΣ ἀνταλλάσσει ρασον ἔναντι πολιτικῆς ἐνδυμασίας καινουργοῦς.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

—Τὰ θέατρα ἤνοιξαν τὰς πύλας των, μετ' ὀλίγον δὲ θὰ ἀνοίξουν καὶ τὰ παράθυρά των, διὰ νὰ εἰσελθουν δι' αὐτῶν μερικοὶ νέοι συγγραφεῖς.

—Θυρωροὶ τῶν συνοικιακῶν θεάτρων δὲν ἐγνώσθη ἀκόμη ποῖοι θὰ εἶνε. Πάντως θὰ προσληφθοῦν ἐκ τῶν ἄσσων τῆς πόρτας.

—"Ολα τὰ θέατρα ἐφέτος θὰ παίξουν ἔργα ἀστεῖα. Δηλ. ποὺ θὰ κάνουν τὸν κόσμο νὰ γελάσῃ εἰς βάρος των.

—"Ενας μόνον δὲν θὰ γελάσῃ : ὁ ἀστυνόμος τοῦ τμήματος Ἀλλοδαπῶν κ. Ἀγέλαστος.

—Λόγῳ τῆς κρίσεως, αἱ πρωταγωνίστριαί μας περιώρισαν τὰς ἀξιώσεις των εἰς τὸ....μάξιμουμ (ἰταλιστὶ μάσσημο).

—Οὕτω ἡ Δὶς Ἡρὼ Χαντᾶ ζητεῖ μηνιαῖον μισθὸν 300.000 δραχ. (τίποτε !). Ἡ δὲ Κα Ζαζᾶ 350.968 δραχ. (τζάμπα πρᾶμα !).

—Ἐξαίρεται ἡ στάσις τοῦ τενόρου κ. Κοφινώτη, ὁ ὁποῖος ἀπεφάσισε νὰ τραγουδήσῃ ἐφέτος δωρεάν. "Εγινε θιασάρχης.

—Ἡ ἐφεπεινὴ θεατρικὴ σαιζὸν προμηνύεται ἐκτάκτως δύσκολη. Ὁ θεατρώνης τοῦ Θεάτρου «Λαοῦ» κ. Κώστας Βούξηνος, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς, ἀπήντησε ἐπιγραμματικώτατα : «Ἔξεστι Κλαζομενίοις ἀσχημονεῖν...»

—Ὁ θίασος Ριτσιάρδη-Πρινέα θὰ παίξῃ εἰς τὸ θέατρον «Διονύσια» μέχρις ὅτου ἐνισχύψουν τὰ σκηνικὰ καύματα. Κατόπιν θὰ μεταβῇ εἰς διαφόρους ἐξοχάς, Κηφισσίαν, Μαρούσι, Φάληρα, εἰς τὰ θέατρα τῶν ὁποίων θὰ παίξῃ ἔργα Τέχνης κατ' ἐξοχήν.

—Ὁ κ. Γεώργιος Μακέδος (ἀδελφὸς τῆς ἐπιχειρήσεως τῶν 300.000.000) ἐγνώσθη ὅτι γράφει ἔργον τὸ ὁποῖον, ὅπως ὁ ἴδιος λέγει, «θὰ περάσῃ οὖλη ἡ Ἀθήνα νὰ τὸ δῇ».

—Καὶ ἂν δὲν περάσῃ ;—τὸν ρωτᾶ κάποιος.

—Μὴ σώσῃ ! —ἀπαντᾷ ἐκεῖνος καὶ ξεσπᾷ εἰς βροντώδεις γέλωτας.

—Ὁ νεαρὸς πρωτοπόρος συγγραφεὺς Ἄλκης Γρύλλος ἀπέστειλε εἰς τὴν Κα Ζωζὼ Νταλμᾶς τὸ νέον του διήγημα «Ἡ σφιχτὴ σάρκα», ἀλλ' ἐκείνη τοῦ τὸ ἐπέστρεψε ἀμέσως, ἐκ φόβου μήπως τῆς ποῦν πάλι ὅτι κάνει χρῆσιν ναρκωτικῶν.

—Σπουδαῖοι ἐξωραϊσμοὶ συντελοῦνται εἰς τὸ θέατρον «Ἀθήναιον». Ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς θὰ γίνεται διὰ λαμπτήρων Φίλιπς, τὰ δὲ ριντὰ καὶ παρεπετάσματα θὰ εἶνε ἀπὸ μεταξωτὰ Ναθαναήλ.

—Καὶ ἔτσι «εὗρε Φίλιπς τὸν Ναθαναήλ».

Μεταξὺ τῶν γεγονότων τῆς τελευταίας θεατρικῆς δεκαετίας ἀξίζει νὰ σημειωθοῦν καὶ τὰ ἀκόλουθα : Ἡ ἀποχώρησις τοῦ Α. Μακέδου ἀπὸ τὸν θίασον Τ. Χατζηχρήστου. Θὰ ἀκολουθήσῃ, ὡς λέγεται, ἡ ἀποχώρησις τοῦ θιάσου Μακέδου ἀπὸ τὸν θίασον Μακέδου καὶ ὁ Α. Μακέδος θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἔργα του, τὰ ὁποῖα κάθε ἄλλο ἦσαν παρὰ θεατρικὰ ἔργα. Λέγεται ἐπίσης ὅτι ὁ Α. Μακέδος ἑτοιμάζεται νὰ γίνῃ πρώην θιασάρχης διὰ νὰ προσληφθῇ εἰς θίασον πρώην θιασαρχῶν. Ὁ θεατρικὸς κόσμος ἐκφράζει τὰς εὐχάς του διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐπιθυμίας αὐτῆς τοῦ μεγαλυτέρου θεατρικοῦ ἐπιχειρηματίου τῆς ὁδοῦ Πατησίων, ἀπὸ τῆς γωνίας Μπερνίτσα μέχρι τῆς γωνίας τοῦ θεάτρου «Παπαϊωάννου» ἀριστερᾷ τῷ κατερχομένῳ, διὰ νὰ εὕρῃ τὰ ἐπίχειρα τῆς ἐπιχειρήσεώς του.

— Θεατρικὸς μεγαλοεπιχειρηματίας τῆς πρωτευούσης βαρυνόμενος νὰ ἐκμάθῃ γραφήν, ἢ μᾶλλον μὴ κατορθώσας ἐπὶ τόσα χρόνια νὰ μάθῃ νὰ βάζῃ τὴν ὑπογραφήν του κάτω ἀπὸ τὰ θεατρικὰ συμβόλαια, διότι τὰ ἐθεώρει περιττόν, παρήγγειλε σφραγῖδα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δακτυλικῶν του ἀποτυπωμάτων, μὲ τὴν ὁποίαν θὰ ὑπογράφῃ εἰς τὸ ἑξῆς τὰ συμβόλαια.

—Μία ἀπὸ τὰς πρωταγωνιστρίας τῆς ἑλληνοτουρκικῆς μουσικῆς σκηνῆς, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα γίνεται μὲ ἀναδιπλασιασμὸν τῆς συλλαβῆς «ζὸ» ἐπετέλεσεν νταλματικὰς προόδους εἰς τὴν καλλιτεχνικήν της σταδιοδρομίαν. Ἀλλ' αἱ πρόοδοι αὐταὶ δὲν παρέμειναν νταλματικαί. Ἐξειλίχθησαν γρήγορα εἰς ἐνταλματικάς, χάρις εἰς τὴν ἐπέμβασιν τῆς τουρκικῆς ἀστυνομίας. Πάντως ἡ Ἑλληνὶς πρωταγωνίστρια διεμαρτυρήθη ζωζωηρότατα καὶ διέψευσε τὰ γραφέντα περὶ συμμετοχῆς της εἰς τὸ λαθρεμπόριον τῶν ναρκωτικῶν, ἀφέθη δὲ ἐλεύθερα ὅταν ἀπεκάλυψεν εἰς τὴν ἀνάκρισιν ὅτι δὲν ἔχει συγγράψει ποτὲ θεατρικὸν ἔργον...

Ο ΜΑΓΙΣΤΡΟΣ

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ ντεκὲ ἀναλαμβάνει ὑπηρεσίαν εἰς οἱανδήποτε Μονὴν ἐγκεκριμένην ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου Λαθρεμπόρων Ναρκωτικῶν.

ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΩ ἀνεψιὰς ὀλίγον μεταχειρισμένας ἔναντι μαθητευομένων μεναχῶν, καθότι σκεπῶ νὰ μετοικῶ εἰς Ἅγιον Ὄρος, ὅπου, ὡς γνωστόν, ἀπαγορεύονται αἱ γυναῖκες.

Πανεσιολογιώτατος Ἀββακεὺμ

ΔΙΚΑΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Μία ἀπὸ τὰς χαριτωμένας μας ἀναγνωστρίας, ἡ ὁποία ἐπεσκέφθη τὰ γραφεῖα τῆς «Παπαρούνας» διὰ νὰ διαμαρτυρηθῇ διότι μέχρι τοῦδε ἀπεφύγαμεν συστηματικῶς νὰ δημοσιεύσωμεν φωτογραφίας ὡραίων δεσποινίδων. Χάριν τῆς ὡραίας—χωρὶς κομπλιμέντα ! — δεσποινίδος, ἡ «Παπαροῦνα» κάμνει μίαν ἐξαίρεσιν, μολονότι ἡ ἔξωμος ἐκ τῶν κάτω τουαλέττα της ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς θύγουσα τ' ἄχρηστα ἤθη.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Κον Θ. Γεώρ., ἐνταῦθα.—Μόλις συνελθόντες ἐκ τῆς δεκαπενθημέρου λιποθυμίας, εἰς τὴν ὁποίαν μᾶς εἶχαν βυθίσει τὰ καλαμπούρια σας, σπεύδομεν νὰ σερβίρωμεν μερικὰ καὶ εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, ὅπως ἐπιθυμεῖτε:

ΑΣ ΠΗ Η ΕΙΡΗΝΗ=ΑΣΠΙΡΙΝΗ.
ΚΟΥΛΟΥΡΙ ΚΑΙ ΑΣΜΑ=ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΣΜΑ.
ΜΑΝΤΑΡΕΙ Η ΕΙΡΗΝΗ = ΜΑΝΤΑΡΙΝΙ.
Χ ΚΑΙ ΕΛΛΗ = ΧΕΛΙ.
ΜΟΥΣΙ ΚΑΙ ΙΟΝ = ΜΟΥΣΕΙΟΝ.
ΚΑΛΗ ΟΠΗ = ΚΑΛΙΟΠΗ.
ΚΟΥΝΟΥΠΙΑ ΙΔΙΑ = ΚΟΥΝΟΥΠΙΔΙΑ.
ΜΠΑΡ ΚΑΙ ΜΠΟΥΤΙ = ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΙ.
ΣΕΛΙΝΟ ΚΑΙ ΦΩΣ = ΣΕΛΗΝΟΦΩΣ.

Ἐρασιτέχνην Φωτογράφον, Ναύσταθμον. — Οἱ φωτογραφίες σας εἶνε θαῦμα, δυστυχῶς ὅμως δὲν μποροῦμε νὰ τὰς δημοσιεύσουμε διότι δὲν μᾶς τὰς... ἐστείλατε.

Ι. Β. Ν. — Δημοσιεύομεν ἐδῶ μερικὰς περικοπὰς τοῦ φουτουριστικοῦ σας ποιήματος, τὸ ὁποῖον εὑρίσκομεν πολὺ καλό. Δυστυχῶς ὅμως ἔχει ἐξαντληθῇ τὸ θέμα αὐτὸ καὶ ὁ φουτουρισμὸς διὰ τὸν τόπον μας ἀνήκει πλέον εἰς τὸ... παρελθόν:

«Μιὰ φάλαινα ἀνέβηκε ψηλὰ στὰ (κορφοβούνια,
καὶ ἀπὸ κεῖ ἐθώραγε μιὰ στάνη (μὲ γουρούνια.

Γουροῦνι ὁλόρθο, σαρδέλλα ψημέ- (νη,
μιὰ μύγα τὴν ἔκλεγε, μυτζήθρα (τριμμένη.

Εἶδε καὶ μιὰ κολοφωτιὰ σὰν κε- (ραυνὸς νὰ μοιάζῃ,
κάτω ἀπὸ μαῦρο σύννεφο, τὸν κό- (σμο νὰ τρομάζῃ.»

Κ. Δόκην. — Τὸ καλαμποῦρι σας σπουδαῖο, ἀλλὰ εἰς τὴν Γαλλικήν. Θὰ τὸ δημοσιεύσωμεν εὐχαρίστως ὅταν θὰ μεταφέρωμεν τὰ γραφεῖα μας στὸ Παρίσι.

Η ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΑ

ΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΜΑΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

Μία σπανία φωτογραφία τῆς ἡρωΐδος τοῦ προχθεσινοῦ ἀγρίου δράματος, ἡ ὁποία δείχνει ὅλην τὴν στρογγυλότητα τῶν γραμμῶν τῆς περιφήμου βεντέττας Γκρέτας Γκάρμπο.

ΕΙΜΑΣΤΕ Ο ΕΞΥΠΝΟΤΕΡΟΣ ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

"Ολη ἡ οἰκουμένη βρίσκεται σὲ ἀγωνία καὶ δὲν ξέρει τί τὴν περιμένει αὔριο. Οἱ "Ελληνες πεινοῦν καὶ ἡ δόξα τῶν προγόνων τους εἶνε ἀνίκανη νὰ τοὺς θρέψῃ. Ἀλλὰ στὴ βουλὴ μέσα, οἱ βουλευταὶ ὅλοι τσακώνονται μὲ τὸν Κούνδουρο, ὁ Κούνδουρος δὲ λογαριάζει κανένα καὶ τὸ ἐπεισόδιον θεωρεῖται λῆξαν. Ἔτσι οἱ "Ελληνες μένουν εὐχαριστημένοι !

Εἴμαστε ὁ ἐξυπνότερος λαὸς τοῦ κόσμου !

***

Πρὶν ἀπὸ εἰκοσιτέσσερα περίπου χρόνια, οἱ "Ελληνες ἐπανεστάτησαν κατὰ τῆς φαυλοκρατίας. "Εφεραν ἀπὸ τὴν Κρήτην ἕνα δαιμόνιον ἄνδρα, ποὺ ἐπὶ 24 χρόνια δὲν ἐκάθησε ἥσυχος οὔτε στιγμή, ἀλλὰ κινούμενος σὰ νευρόσπαστο ἀπὸ σπαγγους ποὺ τοὺς κρατοῦσαν στὸ Λονδῖνο καὶ πιστεύοντας (μόνος του) στὴ μεγαλοφυΐα του, μᾶς ἔμπλεξε σὲ πολέμους, διαίρεσε τοὺς "Ελληνες σὲ ἄστρους ἀφεντάδες καὶ σὲ μαύρους σκλάβους, θαλάσσωσε τὸ πᾶν, ἀναστάτωσε τὸ ἑλληνικὸ σύμπαν, ἔδειρε, σκότωσε, ἔφαγε, ἔκανε πλούσιο γάμο, ὑπονόμευσε τοὺς ἀντιπάλους του, ἔστειλε παιδιὰ νὰ σκοτωθοῦν στὴν Οὐκρανία γιὰ νὰ σώσουν τὸν ἑλληνικὸ πολιτισμό, ποὺ ἐκινδύνευε ἀπὸ τοὺς Σκύθες, ἔφυγε, ξαναγύρισε κτλ. Ἐπέπλευσε, κατεποντίσθη, ξαναεπέπλευσε, ξανακατεποντίσθη, δοκίμασε νὰ κάνῃ καινούρια ἐπανάσταση, πάνω στὰ παλιὰ πρότυπα, ἀπέτυχε, ἀλλὰ διευθύνει ἀκόμα ὡς ἀντιπολίτευσις τὶς τύχες τῆς χώρας του. Καὶ οἱ "Ελληνες τί κάνουν ; Καλά, μερσί ! Καὶ εἶνε εὐχαριστημένοι ποὺ τὸν ἐμαύρισαν στὶς ἐκλογές. Συμπέρασμα:

«Εἴμαστε ὁ ἐξυπνότερος λαὸς τοῦ κόσμου !

***

Χρόνια ἀγωνιζόταν ἕνας ἄλλος κόσμος, ἕνα ἄλλο κόμμα, ἕνα ἄλλο συγκρότημα ἐναντίον τοῦ ἄλλου ! Τοὺς ἐνίκησε κατ' ἐπανάληψιν, τοὺς ἐτσάκισε, τοὺς ἔκανε μαντάρα, τοὺς διέλυσε, τοὺς ἐξεμπέρδεψε τοὺς ἀρχηγούς, τοὺς ἐντυφρέκισε, τοὺς εἰρωνεύθη, τοὺς ἔβγαλε ἀπ' ὅλες τὶς κρατικὲς θέσεις, τοὺς ἐξετόπισε, τοὺς ἔβαλε νὰ στέκουν διαρκῶς «προσοχή», ἀδιάφορο ἂν τὸν ἔβριζαν, ἂν τὸν καταριόντουσαν καὶ τὸν ἀναθεμάτιζαν. Στὸ τέλος τὸν ἔβριξαν, ὕστερ' ἀπὸ δεκάδων χρονῶν ἀγῶνες καταφέρανε νὰ τοῦ πάρουν μιὰ μικρὴ πλειοψηφία στὶς ἐκλογές, μὰ τὸν ἀφίνουνε μὲ τὴ Γερουσία του στὰ χέρια του, ψάχνουν νὰ βροῦν τρόπο νὰ τὸν κάνουν ἀκίνδυνο, χωρὶς νὰ τὰ καταφέρνουν. Ἐν τῷ μεταξὺ αὐτοὶ οἱ μεγάλοι, ποὺ δὲν ἀντέφεραν ποτέ, ποὺ δὲν ἐπείνασαν ποτέ, ποὺ κι' ὅταν βρίζονται καλοτρῶν καὶ καλοπίνουν—τὸ ἴδιο κι' ὅταν δὲν βρίζονται— ἀναζητοῦν νὰ βροῦν τράτο γιὰ νὰ τρῶνε μόνο αὐτοὶ καὶ κοροϊδεύουν αἰώνια τὸ λαό, ὅτι ὅ,τι κάνουν, τὸ κάνουν ἀπὸ λόγους ἰδεολογικούς, ἐνῶ ὁ λαός, ὁ λαὸς ὁ ἑλληνικός, «ὁ νοήμων, ὁ εὐφυής, ὁ φωτισμένος», ἀγωνιᾷ, δυστυχάει, πένεται. Ὡστόσο ὅλα αὐτὰ δὲν ἔχουν σημασία.

Εἴμαστε ὁ ἐξυπνότερος λαὸς τοῦ κόσμου !

***

Δὲν ἔχουμε τίποτα δικό μας. Δὲν παράγουμε τίποτα, δὲν εἴμαστε ἱκανοὶ νὰ ζήσουμε μόνοι μας, ἀκόμα καὶ τὰ λεμόνια τὰ φέρνουμε ἀπόξω, ὁ περίφημος «νεοελληνικὸς πολιτισμὸς» ποὺ ζητοῦνε μερικοὶ καὶ ποὺ γι' αὐτὸν φωνάζουνε δὲν ὑπάρχει ὄχι στὰ χαρτιά, μὰ οὔτε ὑπάρχει ἐλπίδα νὰ ὑπάρξῃ ποτὲ— καὶ ποῦ νὰ ὑπάρξῃ ; Μὲ τί μέσα, μὲ ποιὲς προϋποθέσεις, μὲ ποιὲς βάσεις καὶ μὲ ποιὲς κατευθύνσεις ; Ἀκόμα καὶ ἡ γῆ ποὺ πατᾶμε δὲν εἶνε ἑλληνική, ἀλλὰ εἶνε ἄσφαλτος, πίσσα, φερμένη ἀπόξω. "Υστερ' ἀπὸ ἑκατὸ καὶ παραπάνω χρονῶν ἐλεύθερη ζωή, δὲν ἔχουμε καμμιά, σὲ κανένα εἶδος, οὔτε τὴν παραμικρότερη αὐτάρκεια. Ἀπόξω δανειζόμαστε τὴ ζωή μας, τὸ νερὸ ποὺ πίνουμε, τὸν ἀέρα ποὺ ἀναπνέουμε κ' ὅλες μας τὶς ἰδεολογίες. Δὲν ξέρουμε οὔτε νὰ ζήσουμε, οὔτε νὰ παραστήσουμε τὸ κράτος. Μονάχα ὑπάρχουν ἀνάμεσά μας καμπόσοι ἔξυπνοι, καμπόσοι καπάτσοι ποὺ ξέρουν νὰ κερδίσουν καὶ νὰ καλοζήσουν. Κάθονται ἐδῶ μερικοὺς μῆνες τὸ χρόνο, μαζεύουν μερικὰ εἰσοδήματα καὶ πᾶνε νὰ τὰ γλεντήσουν στὴν Εὐρώπη. Πάντως ἐμεῖς :

Εἴμαστε ὁ ἐξυπνότερος λαὸς τοῦ κόσμου !

ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ τῶν φυλακῶν "Ιτς Καλέ, κάτοχος τῆς ἀνατομίας ζητεῖ θέσιν νὰ ὑπηρετῇ καὶ νὰ σφάζῃ.

παπαροῦνα

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
(ΣΤΗ.. ΖΟΥΛΑ)

Η ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ ΛΟΓΩ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΕΙΣ ΠΑΤΜΟΝ

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΜΥΡΙΖΟΥΝ ΑΣΧΗΜΑ

Ο ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ΟΜΟΛΟΓΕΙ ΟΤΙ ΤΟΥ ΞΕΦΥΓΕ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΟΥ... "ΕΛΛ. ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ,,

ΠΑΤΜΟΣ, 21 'Απριλίου 1933.— Ὁ Στρατηγὸς Πλαστήρας μόλις ἐπὸ ὀλίγων στιγμῶν ἀνεχώρησε διὰ ἱστιοφόρον διὰ Ρόδον.

ΡΟΔΟΣ, 21 'Απριλίου 1933. — 'Ο Στρατηγὸς Πλαστήρας ἐπισκεφθεὶς τὴν νῆσον μας, ἀνεχώρησε πάραυτα διὰ Θεσσαλονίκην ἀεροπορικῶς.

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 21 'Απριλίου 1933. —'Ο 'Αρχηγὸς τῆς 'Επαναστάσεως κ. Πλαστήρας ἔφθασεν εἰς τὴν νῆσον καὶ ἐκράτει δὲ εἰς τὰς χεῖρας του τὰς ἀλύσσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἐσκόπει νὰ δέσῃ τὸν κ. Πολυχρονόπουλον ἐν περιπτώσει συλλήψεώς του.

"Οταν ὁ κ. Διοικητὴς τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας ἔφθασε πρὸ τοῦ πρωθυπουργικοῦ γραφείου, ὁ κ. Τσαλδάρης ἔξω φρενῶν τοῦ φώναξε.

—Καλῶς τὸν κ. Πολυχρονόπουλο! Τί μοῦ κάνεις; Καλά; Κάθησε, θέλεις καφεδάκι;

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐνεθυμήθη ὅτι ἤτο θυμωμένος διὰ τὸ ζήτημα τῆς δραπετεύσεως τοῦ Πλαστήρα. Καὶ συνεχίζει τὰς δριμυτάτας παρατηρήσεις του πρὸς τὸν κ. Πολυχρονόπουλον.

—Πῆρες καφέ; Θέλεις τσιγαράκι; "Ωστε ἔτσι λοιπόν; 'Εδραπετευσε ὁ Πλαστήρας. Μὰ νὰ σοῦ 'πῶ δὲν ἔκανε κι' ἄσχημα. "Ωχ, βρ' ἀδερφὲ, βαρέθηκε ὁ ἄνθρωπος νὰ περιμένῃ νὰ τόν...πιάσουμε.

'Ο κ. Πολυχρονόπουλος ἔσπευσε νὰ δικαιολογηθῇ εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν προσβολήν.

—Κύριε Πρόεδρε, ξέρετε γιατὶ δὲν μπόρεσα νὰ συλλάβω τὸν Πλαστήρα;

—Γιατί;

—'Αφ' ἑνὸς μὲν διότι ἐδραπετευσε καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι....τρέχει πολύ!

—Καὶ τώρα τί θέλετε νὰ κάνουμε; ἠρώτησε ἐξηγριωμένος ὁ κ. Πρωθυπουργός.

—'Απλούστατα, κύριε Πρόεδρε, ὡς διαμείνας εἰς τὴν πόλιν μας περὶ τὰ 3 δευτερόλεπτα, ἀνεχώρησε διὰ βενζινακάτου μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὰς Πάτρας.

ΠΑΤΡΑΙ, 21 'Απριλίου 1933. — 'Ο κ. Πλαστήρας διελθὼν ἔξωθι τοῦ λιμένος Πατρῶν, ἔλαβε κατεύθυνσιν πρὸς τὰς 'Αθήνας.

ΑΘΗΝΑΙ, 21 'Απριλίου 1933. — 'Ο αἱμοσταγὴς ἐπαναστάτης στρατηγὸς Πλαστήρας ἐδραπέτευσε εἰς Πάτμον. 'Ολόκληρος ἡ νῆσος εὑρίσκεται ὑπ' ἄτμον.

ΠΑΤΜΟΣ, 21 'Απριλίου 1933.— ("Ορα ἐξ...ἀρχῆς).

'Ο πρωθυπουργὸς κ. Τσαλδάρης μόλις πληροφορηθεὶς τὸ περιεχομενον τῶν ἀνωτέρω τηλεγραφημάτων, σχετικῶς μὲ τὴν σύλληψιν τῆς δραπετεύσεως τοῦ ἐθνικοῦ μας ἥρωος στρατηγοῦ Πλαστήρα, ἀπέστειλε τὸν Κονδύλην καὶ συνέλαβε τὸν κ. Πολυχρονόπουλον.

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Πάτμου, ὁ ἀρχηγὸς τῆς 'Επαναστάσεως κ. ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω μεταμφίεσιν,

13η ΩΡΑ

Ο ΗΡΩΑΣ ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΜΝΟ

'Αφοῦ τὸν κόσμο σκότωσε σ' ἕναν (ἀγῶνα ἄνισο,
μὲ τάνκς καὶ μ' ἀρεόπλανα καὶ (μεδραλλιοβόλα,
τώρα, ποὺ λές, ξεφύτρωσε κεῖθε (στὴ Δωδεκάνησο,
στοὺς 'Ιταλοὺς τοὺς φίλους μας ποὺ (τὸν λατρεύουν κιόλα!

Μερόνυχτα κρυβόντανε κι' ὁ φου- (καρᾶς φοβόντανε
τὸν ἴσκιο του ποὺ μάκραινε τὴ νύ- (χτα στὸ φεγγάρι,
τὸ παληκάρι ἔκανε καὶ ὅλο ὀνει- (ρευόντανε
ἐτζὰ νὰ πάῃ στὴν Κάλυμνο νὰ (πιάσῃ τσὲ σφουγγάρι!

Κ' οἱ 'Ιταλοὶ τὸν δέχτηκαν τοῦ (σάξαν μακαρόνια,
τὸν περιποιηθήκανε τὸν ἥρωα τον (καϋμένο,
μὰ ἐκεῖνος ἐπροτίμησε νὰ φάῃ ὦ- (μὰ πλεμόνια,
ὅπως τὸν εἶχε ἡ 'Αθηνᾶ ἡ χηρα (μαθημένο.

'Ολημερὶς τὸν γλέντησαν κι' ὅλοι (μὲ περιέργεια
οἱ Καλυμνιοὶ τὸν κύτταζαν ἀπὸ ἀ- (πάνω ὡς κάτω,
τὴν κεῦτρα του, τὸ σῶμα του, τὰ (πόδια καὶ τὰ χέρια
σα νὰ μὴν εἶχαν δῇ ποτὲ στὴ ζῆση (ἄλλο γάτο.

Κρεββάτι γιὰ νὰ κοιμηθῇ τὴ νύχτα (τοῦ ἐστρώσανε
σὲ κάμαρα σὰν ἄνθρωπος, ὅμως (αὐτὸς τὰ ἴδια!
Τὴν καμινάδα ξέχασαν καὶ δεν (τηνὲ βουλώσανε
καὶ τὴν αὐγὴ τὸν βρήκανε πανω (στὰ κερεμίδια.

ΦΟΝ ΦΑΠΠΕΝ

ΟΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΙ ΩΣ ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

'Ο κ. 'Υπουργὸς τῆς Παιδείας ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι οἱ καταγγελλόμενοι ὡς ἀριστεροὶ διδάσκαλοι διὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβούλου θὰ γίνουν δεξιοί, διδομένων τῶν σχετικῶν παραγγελιῶν εἰς τοὺς ράπτας των.

ΠΟΙΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟΝ ΘΑ ΧΡΙΣΗ ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ ποῖον Δήμαρχον θὰ χρίσῃ εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. Πάντως ὑπάρχει ὑπόνοια ὅτι θὰ χρίσῃ ὅλους τοὺς κατοίκους τῶν 'Αθηνῶν, ἐκτὸς τοῦ κ. Μερκούρη.

ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ ΕΠΙ ΣΥΝΩΣΤΙΣΜΩ

Συνελήφθη χθὲς καὶ κατεδικάσθη εἰς 15 ἡμερῶν φυλάκισιν ὁ 'Απ. Κελλυτήρης, διότι ἐντὸς τοῦ τραμ τῆς γραμμῆς Πατησίων προσεπαθει νὰ δημιουργήσῃ συνωστισμον, ἐνῶ δὲν ὑπῆρχε.

ἀπήντησε ὁ Πολυχρονόπουλος. Νὰ κηρύξωμεν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς 'Ιταλίας, νὰ κυριεύσωμεν την Ρόδον καὶ νὰ συλλάβωμεν τον Πλαστήραν ἐντὸς αὐτῆς...

—Κι' ἂν ἐν τῷ μεταξὺ δραπετεύσῃ ἀπ' ἐκεῖ;

'Ο κ. Πολυχρονόπουλος ἐστάθη σκεπτικὸς χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ ἀπαντήσῃ.

'Ο κ. Πρωθυπουργὸς ἐκμεταλλευόμενος τὴν ἀδυναμίαν αὐτὴν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας, τοῦ ἔσκασε ἕνα καλαμποῦρι.

—'Εδῶ λοιπὸν σᾶς θέλω, κύριε Πολυχρονόπουλε! ,Ἰδοὺ ἡ Ρόδος ἰδοὺ καὶ τό...πήδημα τοῦ Πλαστήρα. Πῶς θὰ τὸν συλλάβωμεν;!

Καὶ ὁ κ. Τσαλδάρης κατέπεσε εἰς τὴν κλίνην του διὰ νά....σκεφθῇ μίαν λύσιν.

"Οταν μετά τινα ἔτη ἐξύπνησε μᾶς ἀπέστειλε τὸ ἀνωτέρω καλαμπούρι.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΟΙ Κ. Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΚΑΙ ΜΑΞΙΜΟΣ ΜΕΤΑΒΑΙΝΟΥΝ ΕΙΣ ΑΓΚΥΡΑΝ

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΠΟΥ ΘΑ ΚΑΜΗ

ΘΑ ΠΑΡΗ ΚΑΙ ΤΟΝ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ ΜΑΖΥ ΤΟΥ ΩΣ ΔΡΑΓΟΥΜΑΝΟΝ

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΠΑΡΗΓΓΕΙΛΕ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΚΛΙΝΩΝ ΔΙΑ ΝΑ ΦΙΛΟΞΕΝΗΣΗ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

Χθεσινὸν τηλεγράφημα ἐξ 'Αγκύρας, τοῦ ἡμιεπισήμου πρακτορείου τῆς 'Ανατολῆς ἀγγέλλει ὅτι ὁ "Ελλην πρωθυπουργὸς κ. Τσαλδάρης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν κ. Μάξιμος, παρεκάλεσαν τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν νὰ τους παρακαλέσῃ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν "Αγκυραν.

"Αμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ κοσμοϊστορικοῦ αὐτοῦ γεγονότος, ἐλήφθησαν ὅλα τὰ μέτρα διὰ νὰ μὴ... πάθῃ τίποτα ἀπὸ τὴν πολλὴ χαρά του ὁ λαοφιλὴς πρωθυπουργός μας.

'Η τουρκικὴ κυβέρνησις ἐν τῷ μεταξὺ παρήγγειλε εἰς γερμανικὰ ἐργοστάσια μεγάλην ποσότητα κλινῶν διὰ νὰ φιλοξενήσῃ, ὅπως τοῦ ἀξίζει, τὸν "Ελληνα πολιτικόν.

'Ως γνωστὸν τὸ ταξείδιον αὐτὸ τοῦ κ. Τσαλδάρη ἔξω τῆς 'Ελλάδος, εἶνε τὸ πρῶτον ποὺ θὰ κάμῃ ἀπὸ κτίσεως κόσμου. Λόγῳ τοῦ... λόγου αὐτοῦ λοιπὸν διατελεῖ ἐν κραιπάλῃ χαρᾶς, χαρακτηριστικὸν τῆς ὁποίας εἶνε ὅτι ἔχει περίπου μίαν ὥραν νὰ κοιμηθῇ.

Δυστυχῶς ὅμως τὴν μεγάλην αὐτὴν χαρὰν τοῦ κ. Τσαλδάρη μετριάζει κάπως ἡ στάσις τῶν ὑπουργῶν του, οἱ ὁποῖοι τὸν παρακαλοῦν κλαίοντες νὰ τοὺς πάρῃ μαζύ.

Συντάκτης τῆς «Παπαρούνας» παρευρέθη εἰς μίαν συγκινητικὴν σκηνὴν ποὺ ἐξετυλίχθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Γεωργ. Πεσματζόγλου, ὑπουργοῦ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας.

'Η σκηνὴ ἔχει ὡς ἑξῆς.

'Ο κ. Τσαλδάρης ἦτο ἀπασχολημένος μὲ τὴν τακτοποίησιν τῶν βαλιτσῶν του. "Οταν εἰσῆλθε εἰς το δωμάτιον ὁ κ. Πεσματζόγλου.

—Εἶνε ἀλήθεια, Παναγῆ, ὅτι θὰ πᾶς στὴν "Αγκυρα;

—"Οχι, παιδί μου!... τοῦ ἀπήντησε ὁ Παναγῆς.

—Μὰ τότε γιατὶ ἑτοιμάζεσαι νὰ φύγῃς; "Α! ἄχ! Θὰ κλαίωωω!...

'Ο Πρωθυπουργὸς εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν τοῦ ὑπουργοῦ του τὰ βρῆκε σκοῦρα. Δὲν ἐγνώριζε τί ν' ἀπαντήσῃ. Εὐτυχῶς ὅμως, ὡς ἀπὸ μηχανῆς Θεός, εἰσῆλθε εἰς τὸ δωμάτιον ἡ κ. Λίνα ἡ ὁποία καὶ ἔσπευσε νὰ καθησυχάσῃ τὸν κ. Πεσματζόγλου.

—Μὴν κλαῖς, Γιωργάκη μου, τοῦ εἶπε, ὁ Παναγῆς θὰ πάῃ στὸ γιατρὸ νὰ τοῦ βγάλῃ τὸ δέντι του. Θέλεις λοιπὸν τώρα νὰ πᾶς μαζύ του;

'Ο Γιωργάκης ἐσκούπισε τὰ δακρυά του καὶ μουρμούρισε τρομοκρατημένος.

—"Οχι, ὄχι, δὲν θέλω νὰ πάω! 'Εμένα τὰ δέντια μου εἶνε γερα....

—"Αμ' γι' αὐτὸ σ' ἔκανα κι' ἐγώ....ὑπουργό, εἶπε καθ' ἑαυτον ὁ κ. Τσαλδάρης.

Τοιουτοτρόπως τὸ τέχνασμα τῆς κυρίας Λίνας ἔσωσε τὴν κατάστασιν καὶ τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκέψεως τῶν 'Ελλήνων ὑπουργῶν.

***

Πεντακόσιαι περίπου ὀκάδες Συντακτῶν τῆς «Παπαρούνας»....ἐπισκεφθεῖσαι τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τὴν κατωτέρω συνέντευξιν.

—"Ωστε εἶνε ἀληθὲς, ὅτι θὰ ταξειδεύσετε, κ. Πρόεδρε;

—Μάλιστα.

—Καὶ πότε σκοπεύετε ν' ἀναχωρήσετε;

—Μὰ καὶ τώρα ἂν μποροῦσα θα ἔφευγα.

—Καὶ ποιος σᾶς ἐμποδίζει;

—Κανεὶς βεβαίως· ἀλλὰ ξέρετε, δὲν θέλω νὰ μὲ περάσουν καὶ γιά... ξελιγωμένο, καταλάβατε;

—"Εχετε ταξειδεύσει ἄλλοτε, κ. Τσαλδάρη;

—Πολλὲς φορές!...

—Ποῦ ἔχετε πάει;

—Στὴν πλατεῖα 'Αγάμων, στὴν Καισαριανή, στὴ Γλυφάδα, στὸ Γαλάτσι, καὶ....σὲ πολλὰ ἄλλα μέρη τοῦ ἐξωτερικοῦ.

—Τί σκοπεύετε νὰ κάμετε στην "Αγκυρα, κ. Πρόεδρε;

—Τί θέλεις νὰ σοῦ κάνω, παιδί μου! Θὰ κοιμᾶμαι, θὰ ξυπνάω, θὰ πλαγιάζω, θὰ κοροϊδεύω τοὺς πεθαμένους καὶ καμμιὰ φορὰ θὰ τὸ... κόβω καὶ δίπλα.

—"Α, ὥστε θὰ κοιμᾶσθε;!

—Καλά, τώρα.... ξύπνησες! Τί σοῦ λέω τόση ὥρα.

Κατόπιν τῆς φράσεως αὐτῆς οἱ συντάκται μας ἀπῆλθον, ἀποκομίσαντες τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀπὸ τὸ ταξείδιον ποὺ πρόκειται νὰ κάμῃ.

ΕΜΠΛΕΩΣ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΥ...

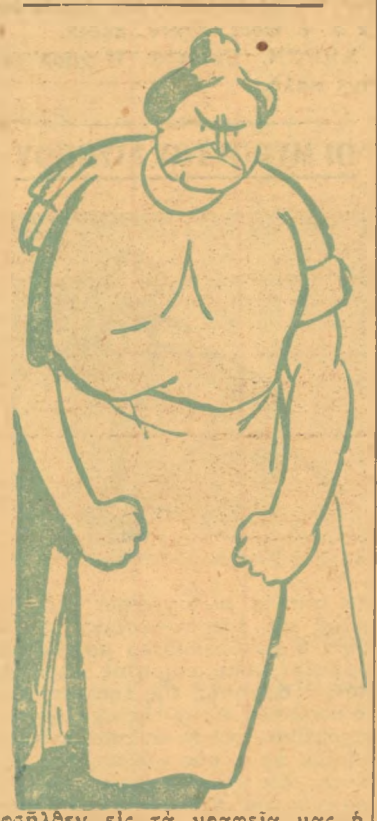

προσῆλθεν εἰς τὰ γραφεῖα μας ἡ εὐειδὴς ἀναγνώστρια μας Μπουμπουλίνα Καυγαντζόγλου, ὅπως μᾶς εὐχαριστήσῃ διὰ τὰς ὡραίας στιγμάς, τὰς ὁποίας διέρχεται, ἀναγινώσκουσα τὸ ὑπέρεχον μυθιστόρημά μας «Οἱ δύο Ἑρμαφρόδιτοι».

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΔΙΑΘΕΤΕΙ

'Ο κ. Βενιζέλος προσβληθεὶς ὑπὸ ἐλαφρᾶς γρίππης, παραμένει κλινήρης εἰκοσιτρῶν τρὶς τῆς ἡμέρας ἐντὸς τοῦ δωματίου του, παρὰ τὴν σχετικὴν «διὰ ρεπάλου» ἀπαγόρευσιν τῆς ἀστυνομίας.